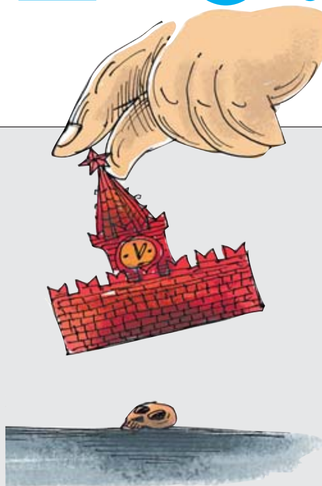

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Резонанс

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

СТОР. 7

Антикорупція

«Це спрут, якому необхідно відрубати щупальця»

СТОР. 11

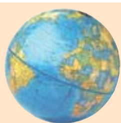

Історія

Східні міста ведуть свій відлік від запорозьких козаків

СТОР. 14

№ 242 (6246) СЕРЕДА, 23 ГРУДНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Найважливіше — захистити країну від зовнішнього агресора

Учора розпочався дводенний візит Президента України Петра Порошенка до Ізраїлю. «Я приїхав як Президент країни, яка щодня виборює свою незалежність, суверенітет і територіальну цілісність, — заявив Петро Порошенко під час зустрічі з Президентом Держави Ізраїль Реувеном Рівліном. «Україна та Ізраїль нині зіштовхуються з серйозними проблемами. Найбільш важливою з них є: як захистити свою країну від зовнішньої загрози», — наголосив Петро Порошенко. Обидва співрозмовники підтвердили необхідність повного виконання Мінських домовленостей, а також виступили за негайну деокупацію Криму і відновлення українського суверенітету на півострові, **повідомляє прес-служба Президента.**

СТОР. 5

Наступного року в РФ не їстимуть наших сирів

«З 1 січня 2016 року запроваджується заборона на ввезення до Росії сільськогосподарської продукції, сировини і продовольства, країною походження яких є Україна. Прийняте рішення спрямоване на поширення спеціальних відповідних економічних заходів щодо України», — про це йдеться у пояснювальній записці до постанови уряду РФ, підписаної 21 грудня. Як зауважив прем'єр-міністр РФ Дмитро Медведєв, ембарго на українські товари буде запроваджено у відповідь на набуття чинності економічною частиною Угоди про асоціацію Україна—ЄС.

СТОР. 5

Судова система потребує докорінного очищення

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Голова Верховної Ради Володимир Гройсман.

Ранкове засідання 22 грудня

Верховна Рада проголосувала за направлення на висновок до Конституційного Суду проекту закону про внесення змін до Конституції України в частині судочинства.

«Одне з найбільш важливих рішень сьогоднішнього порядку денного ми прийняли. Верховна Рада направила законопроект про зміни до Основного Закону в частині правосуддя до Конституційного Суду. Ми зробили доленосний крок до зміни судової системи в Україні. Законопроектом передбачено деполітизацію та забезпечення незалежності судової гілки влади. Цей законопроект, напрацьований Конституційною комісією, був схвалений Венеціанською комісією і підтриманий нашими європейськими партнерами. Я дякую депутатам, які підтримали це рішення, і всіх вітаю з повноцінним початком судової реформи», — написав Голова Верховної Ради Володимир Гройсман на своїй сторінці у Фейсбуці.

СТОР. 2

Сергій Лещенко, Юрій Дерев'янко, Світлана Заліщук, Ірина Суслова.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ, Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОДІЇ

В очікуванні мінського дива

Учора в білоруській столиці відбулася планова зустріч Тристоронньої контактної групи з врегулювання ситуації на Донбасі. На порядку денному обговорювали два звіти: гуманітарної підгрупи зі звільнення полонених і, в рамках роботи підгрупи з безпеки, представників Спільного центру з контролю і координації сторін — про забезпечення режиму припинення вогню. Це були останні цього року переговори у форматі Україна—Росія—ОБСЄ щодо забезпечення виконання Мінська-2, дія якого закінчується з настанням нового року. Чи буде пролонговано Мінські домовленості й відповідно продовжено місію контактної групи — залежить від рішення лідерів «нормандської четвірки» (України, Німеччини, Франції, РФ).

Коли верстався номер, про підсумки засідання ще не було відомо.

СТОР. 16

Кияни відмовляються від газових лічильників, навіть — безплатних

За останні три роки ПАТ «Київгаз» провело масштабну реконструкцію власних газорозподільних пунктів. Скільки коштує модернізація, поки що втаємничують. Утім, переконують — результати уже є: майже на 27 % зменшилась аварійність та на 30% зросла пропускна спроможність системи газопостачання міста. «На усіх, за винятком одного, газорозподільних пунктах міста Києва протягом останніх років було проведено реконструкцію, яка полягала передусім у заміні застарілого обладнання на сучасне. До речі, українського виробництва», — розповів Андрій Лях, директор філії аварійно-відновлювальних робіт ПАТ «Київгаз».

СТОР. 12

КОРОТКО

■ На Львівщині з обласного бюджету на потреби охорони здоров'я виділили понад 53 мільйони гривень. Зокрема, надано субвенції місцевим бюджетам на завершення реконструкції ФАПів. Більш як три млн. грн. спрямовують на розвиток культури і мистецтва, **передає наш власкор Христина ГОРОБЕЦЬ.**

■ Дружині та двом синам загиблого в АТО бійця «Айдару» Євгена Войцеховського за кошт держави придбано двокімнатну квартиру в центрі Черкас, **повідомляє наш власкор Ліна ЛЕБЕДЕНКО.**

■ У Житомирі відбулося відкриття Культурного центру «Конгресу солідарності азербайджанців України». У цьому заході взяли участь, зокрема, троє народних депутатів України, **інформує наш власкор Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.**

НБУ і центробанк Польщі підписали угоду про кредитну лінію для України на 1 млрд. євро *(УНН)*

Судова система потребує докорінного очищення

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 22 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Представник Президента у парламенті Степан Кубів, представляючи законопроект, наголосив, що судова реформа є однією з найочікуваніших у суспільстві, оскільки справедливий, безсторонній та неупереджений суд є важливою гарантією ефективної боротьби з корупцією, надходження в Україну інвестицій, забезпечення прав і свобод кожного та верховенства права.

Судова реформа вимагає внесення змін до Конституції України, тому Президент вніс відповідний законопроект, який доопрацювала Конституційна комісія із урахуванням рекомендацій Венеціанської комісії, зауважив С. Кубів.

Метою запропонованих змін є удосконалення конституційних основ правосуддя для практичної реалізації принципу верховенства права і забезпечення кожному права на справедливий судовий розгляд справи незалежним і безстороннім судом.

У законопроекті, зокрема, передбачено, що з дня набрання чинності Законом «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» та до утворення Вищої ради правосуддя її повноваження здійснює Вища рада юстиції — не довше, ніж до 30 квітня 2019 року. Обрання (призначення) членів Вищої ради правосуддя здійснюється не пізніше 30 квітня 2019 року.

Під час обговорення народні депутати висловили низку застережень і зауважень щодо процесу судової реформи. **Позафракційний Юрій Левченко** стверджував, що незалежність судової системи може забезпечити лише виборність суддів — модель, яка працює у багатьох розвинених країнах. Інакше всі реформи зводитимуться лише до перетасовок карт. **Микола Томенко (фракція БПП)** висловив думку, що є великі ризики консервації системи, якщо можливість позбавлення суддів недоторканності буде надано лише Вищій раді правосуддя, що, враховуючи велику корпоративність інтересів, може призвести до чергових зловживань. І запропонував, що парламент має зберегти контрольні функції в частині зняття недоторканності з суддів. **Валерій Писаренко (ДГ «Відродження»)** наголосив, що Президент повинен мати лише церемоніальну функцію призначення суддів, щоб суддівські посади не продавалися.

Під час блокування трибуни.

Лідер фракції «Самопоміч» Олег Березюк запитав: чи призведе судова реформа до звільнення і зміни всіх суддів? І сам же відповів: ні. Фракція «Самопоміч» запропонувала ухвалити додатково Постанову Верховної Ради, у якій ідеться про подання суддями декларацій про доходи і витрати, моніторинг рівня життя суддів і прийняти закон про створення нового Верховного Суду, який набере чинності водночас із вступом у дію змін до Конституції. Березюк заявив, що фракція «Самопоміч» за зміни до Конституції не голосуватиме, доки не буде призначено повторні вибори у Кривому Розі. Депутати від «Самопомочі» почали скандувати: «Кривий Ріг!» і оточили парламентську трибуну, до них підійшли й обранці з інших фракцій .

Володимир Гройсман запросив керівників фракцій провести консультації щодо Кривого Рогу, доручивши продовжувати вести пленарне засідання **Першому заступнику Голови Верховної Ради Андрію Парубію.** Однак блокування трибуни тривало, і В. Гройсман оголосив перерву в пленарному засіданні до 12-ї години. «Такими методами навряд чи можна щось вирішувати», — сказав глава парламенту. На нараді депутати домовилися обговорити перевибори у Кривому Розі після завершення розгляду питання про зміни до Конституції.

Так, **лідер Радикальної партії Олег Ляшко** відзначив, що запропоновані зміни до Конституції не призведуть до незалежності та очищення судів, доки судді не призначатимуться на посаду за відкритим конкурсом. А також не відбудеться повне перезавантаження судової системи, щоб не сталося так, як з реформою прокуратури — керівниками місцевих прокуратур призначено людей із старої прогнилої корумпованої системи. **Сергій Соболєв (фракція «Батьківщина»),** наголошуючи на потребі проведення судової реформи, висловив думку, що залишається не вирішеним питання — яку відповідальність нестиме суддя за неправомірно винесене рішення.

Леонід Ємець (фракція «Народний фронт») зауважив, що треба дати можливість на всі суддівські посади претендувати професійним юристам, які ніколи не працювали у судовій системі й не пов'язані круговою порукою та хабарництвом. «Жоден міжнародний суд не допоможе нам вирішити наші проблеми, — сказав депутат. — Нам потрібен наш, український чесний суддя».

Зрештою, 291 депутат проголосував за направлення проекту змін до Конституції на висновок до Конституційного Суду.

***

На початку пленарного засідання **Голова Верховної Ради Володимир Гройсман** наголосив на потребі до нового року ухвалити проект закону про Державний бюджет України на 2016 рік, який парламент розпочне розглядати у четвер, 24 грудня. Глава парламенту повідомив, що робоча група продовжує доопрацьовувати головний фінансовий документ і спромоглася обстояти позиції щодо децентралізації, спрощеної системи для бізнесу, зниження єдиного соціального внеску, що сприятиме виведенню з тіні зарплат.

«Усі ми усвідомлюємо, що бюджет більше тактичний, аніж стратегічний, тому, приймаючи його, маємо продовжити роботу, щоб дати чітку відповідь Україні та українцям, як будемо жити у 2016 році, які сфери будуть реформовані», — сказав В. Гройсман. Голова Верховної Ради закликав депутатів до «відповідального компромісу», і у січні — максимум лютому доопрацювати кожну статтю державних видатків.

Після виступів від фракцій Верховна Рада проголосувала за проекти постанов про дострокове припинення повноважень народних депутатів України — Злати Огнєвич (обраної від Радикальної партії Олега Ляшка) та Миколи Мартиненка («Народний фронт») — відповідно до поданих ними заяв.

Микола Мартиненко склав повноваження народного депутата України.

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ ТА ГРУП

Володимир ЛИТВИН, група «Воля народу»:

— У Верховній Раді зареєстровано законопроект про захист тварин від жорстокого поводження. Але якщо прочитати те, що запропоновано Кабінетом Міністрів у вигляді проектів Податкового кодексу та держбюджету на 2016 рік, потрібно у першу чергу ухвалити закон про захист людей від жорстокого поводження з ними. Оскільки те, що пропонується, призводить до повного руйнування, по-перше, соціальної інфраструктури, по-друге, до повного зубожіння людей. Але перед тим, як ухвалювати рішення щодо бюджету, давайте визначимося, що для нас важливіше: доля 45 млн. українців чи доблесного уряду.

Юрій БОЙКО, Опозиційний блок:

— Щодо поданих проектів податкової реформи та держбюджету. Ми вважаємо, що головне завдання — це створення економічних стимулів для зростання. Потрібно знижувати податки, зменшувати базу оподаткування. Це світова практика. Українські ж реформатори придумали своє ноу-хау боротьби з кризою — підвищити податки і скоротити соціальні програми. У поданому бюджеті знову не передбачено кошти на індексацію пенсій та соціальних виплат. Ми ж наполягаємо на тому, що люди мають право на індексацію при інфляції 80% за два роки та кратному підвищенню цін на комунальні послуги. Уряд має припинити затикати дірки західними кредитами та почати вкладати одержувані гроші в реальний сектор економіки.

Єгор СОБОЛЄВ, «Самопоміч»:

— Навколо парламенту зібралися сотні людей, які приїхали, щоб донести думку: у Кривому Розі не можна покривати фальсифікацію. Другий місяць вони спокійно, поєвропейськи, не погоджуються з тим, щоб Юрій Вілкул — символ людей Януковича, був обраний міським головою завдяки «героїчній» перемозі в лікарнях Кривого Рогу. За цей час ні парламент, ні Президент, ні інші важливі органи управління держави виявилися не здатними допомогти людям... Два тижні тому ми підготували законопроект про призначення позачергових виборів у Кривому Розі. Це цивілізований і мирний вихід із ситуації. Фракція «Самопоміч» просить невідкладно поставити цей документ на голосування. Ми не голосуватимемо за інші рішення, доки для людей, які приїхали сюди, не буде знайдено цивілізований вихід.

Юлія ТИМОШЕНКО, «Батьківщина»:

— Половина місць у цьому залі нині не зайняті депутатами. Є важливіші справи, ніж розгляд стратегії розвитку країни на 2016 рік, яким є бюджет та податкове законодавство, що є основою піднесення або знищення економіки держави. Але за межами цієї зали та стін Кабміну країна бурлить. Вже дійшли до того, що науковці на вулицях, освітяни, аграрії, правоохоронці, малий і середній бізнес. Назвіть хоч одну категорію, яка може сьогодні сприймати цю політику. Думаю, що дійшли до певної межі. Зупиніться. Не дайте авантюрам уряду, які руйнують країну, рухатися далі. Сьогодні кожна позиція бюджету фактично є вбивчою і для країни, і для людей.

Віктор БОНДАР, група «Партія «Відродження»:

— Україна може витримати різні етапи життя, різну коаліцію, уряд. Але не може витримати анархію. Вона починається з бездіяльності уряду, коаліції. Ми бачимо абсолютну некомпетентність. Півроку тому ми казали: є проблема, необхідно терміново готувати Податковий кодекс. Ніхто нічого не робив. Ми очікуємо, що під час підготовки бюджету будуть враховані хоча б зменшення податкового і соціального навантаження на фонд заробітних плат. Це дасть можливість витягнути зарплати з тіні, а економіці -розвиватись... Давайте ефективно попрацюємо, щоб країна у новий рік увійшла з соціально орієнтованим бюджетом та спрямованим на відродження економіки.

Юрій ЛУЦЕНКО, Блок Петра Порошенка:

— Наша спільна робота — законодавчої та виконавчої гілок влади — дала змогу Україні отримати перспективу безвізового режиму. Йдеться не про печатки у паспортах, ідеться про цивілізаційний розрив з «русским миром», куди 350 років тому насильно завели Україну і звідки нарешті спільними зусиллями, ціною героїчних вчинків на Майдані й нині на східному фронті, ми повертаємось до свого європейського дому. Цей успіх також означає, що разом ми можемо приймати відповідальні та корисні для суспільства рішення. У зв'язку з цим найголовнішим питанням порядку денного є прийняття змін до Податкового кодексу і бюджету на наступний рік. Урядово-парламентська робоча група працювала цілу ніч. Це зроблено для того, щоб уже сьогодні могло відбутися засідання профільного комітету, а після обіду ми могли ухвалити зміни до Податкового кодексу в першому читанні.

Олег ЛЯШКО, Радикальна партія:

— Факти — річ уперта. Упродовж останніх двох місяців і уряд, і парламентська більшість розповідають, що вирішили проблему тарифів. Але за однокімнатну квартиру у Святошині (район у Києві) потрібно сплатити 1549 грн. за комунальні послуги... За двокімнатну — понад дві тисячі. Покажіть, хто здатен сплатити такі кошти. Якщо пенсія півтори тисячі. Для чого ви вигадуєте, що вирішили проблему тарифів? Тому ми, лідери трьох фракцій Радикальної партії, «Самопомочі» та «Батьківщини», підготували законопроект про перерахунок вартості газу. Нині «Нафтогаз» до п'яти тисяч гривень знизив для промислових підприємств вартість газу за тисячу кубів. Чому ж громадяни мають платити по 7300 грн.?

Максим БУРБАК, «Народний фронт»:

— Закінчується непростий 2015 рік. Спільними зусиллями, часто з дискусіями і суперечками, але ми поступово йдемо шляхом життєво важливих реформ. Україна отримала позитивне рішення щодо безвізового режиму, зони вільної торгівлі з ЄС. Ці важливі рішення стали наслідком нашої спільної роботи. Наші досягнення були б відчутніші та масштабніші, якби ми завжди діяли спільно, намагалися виробляти рішення у сесійній залі та профільних комітетах. Критика без конструктивних дискусій та предметних пропозицій — це порожні балачки. З популістських заяв бюджет не наповниш і країну не побудуєш. Маємо зрозуміти: люди потребують не гасел, а конкретних дій. Нині наше головне завдання — ухвалити бюджет, доопрацьований депутатами та урядом.

З популістських заяв бюджет не наповниш і країну не побудуєш

Одеська облрада підтримала бюджет і стратегію розвитку

В Одесі відбулась третя сесія Одеської обласної ради сьомого скликання, на якій ухвалено важливі для регіону рішення.

Спочатку депутати обговорили і прийняли Стратегію економічного та соціального розвитку Одеської області. Прихильники документа доводили, що необхідно виробити загальні напрями для діяльності, а план конкретних заходів буде представлено найближчим часом. Варто відзначити, що такі стратегії не було прийнято лише у двох областях України — Одеській і Тернопільській, а без них не можна розраховувати на виділення коштів із Державного фонду регіонального розвитку.

Ще один немаловажний документ, який підтримала сесія, — це Програма енергоефективності Одещини на 2016—2018 роки. За словами т.в.о. директора «житлового» департаменту ОДА Тетяни Марченко, серед основних цілей програми — зменшення за цей час споживання газу на 20 відсотків, установлення лічильників теплової енергії, модернізація наявних котелень, позбавлення від застарілого (понад 30 років) устаткування та, зрештою, зниження тарифів на послуги теплопостачання.

Однак найжвавіша дискусія розгорнулася навколо проекту бюджету Одеської області на 2016 рік. Згідно з документом, який представила директор департаменту фінансів Одеської ОДА Марина Зінченко, доходи бюджету становитимуть 2,812 млрд. гривень, а видатки — 2,809 млрд. гривень. Бюджет розвитку заплановано в розмірі 264 млн. гривень, і саме ця стаття викликала суперечності в депутатів. Представники Опозиційного блоку заявили, що не підтримуватимуть бюджет розвитку, бо не згодні, що в пріоритеті виявилися південні райони області, тоді як багато північних буде профінансовано менше. Наприклад, «рідний» для голови облради Ізмаїльський район отримав 60 млн. гривень. Проте М. Зінченко підкреслила, що північні райони значно краще фінансувалися в попередні роки, а Бессарабія, навпаки, фінансувалася дуже погано. Крім того, виникли питання щодо фінансування доріг. За словами депутата Владислава Фініка, викликає здивування той факт, що із 143 млн. гривень, виділених на фінансування доріг, 100 відправляють на ремонт траси «Одеса—Рені». «Це дорога державного значення, яку повинна фінансувати держава, натомість ми бачимо, що держава взагалі не зацікавлена в ній», — заявив він.

Зрештою, бюджет з невеликими виправленнями все-таки був підтриманий більшістю депутатів ради.

Оскільки проведення сесії збіглося із 48-річчям голови Одеської ОДА Міхеіла Саакашвілі, то депутати облради передали йому подарунок із підтекстом — видання Конституції України з особистими підписами.

Кирило ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ТИМ ЧАСОМ

Журналісти вийшли на мітинг

***Майже двадцятеро співробітників газети «Чорноморські новини» вийшли на пікет під будівлю Одеської облради, коли там проходила третя сесія депутатів сьомого скликання** (на знімку).*

Протестувальники виступали проти скорочення фінансування одного з найстаріших і єдиного україномовного видання в регіоні. Вони передали звернення до депутатських зборів.

Голова облради Анатолій Урбанський повідомив представникам газети і депутатам, що фінансування видання в 2016 році збільшать удвічі — до шестисот тисяч гривень.

Вл. інф.

Фото izbirkom.org.ua

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Хочуть жити в єдиній країні, а не особливого статусу

Сьогодні в суспільстві активно обговорюють зміни до Конституції України, зокрема, в Перехідних положеннях Основного Закону пропонується зафіксувати норму про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей.

Як мешканка Волноваського району Донецької області, котрий за винятком кількох населених пунктів був і залишається територією України, бачу, що патріотично налаштовані громадяни проти такої новації, а підтримують її здебільшого ті, хто вірить вигадкам про так звані «народні республіки».

Тож коли нещодавно до нашого виборчого округу №60, який охоплює Володарський, Першотравневий і Волноваський райони та не окупювані частини Тельманівського і Новоазовського районів вчергове приїхав народний депутат

Дмитро Лубінець **(на знімку)**, виборці цікавилися у нього перспективами конституційної реформи та включенням до Перехідних положень норми про особливий статус.

Відповідаючи на ці запитання, Д. Лубінець зазначив, що на сьогоднішній день законопроект про внесення змін до Конституції направлено до Конституційного Суду, а після отримання висновку знову відбудеться голосування. «Чи набере цей закон 300 необхідних голосів, сказати важко. Я вважаю, що необхідно вносити зміни до Конституції. Насамперед це стосується децентралізації влади. Щодо особливого порядку місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей, то я особисто цю пропозицію не підтримую. Якщо в Перехідних положеннях Конституції буде такий параграф, я за нього не голосуватиму», — сказав народний депутат і підкреслив, що потрібно прагнути миру, стабільності та якнайшвидшого відновлення територіальної цілісності нашої країни.

Лариса БОНДАРЕНКО.
Волноваха
Донецької області.

Фото автора.

БРИФІНГИ

Пропонують голосувати з коліс

Хоча торік народних депутатів і запевняли, що приймати бюджет із коліс більше не будуть, цього року ганебна практика знову повторилася. На цьому наголосив під час брифінгу народний депутат **Юрій Левченко**. За таких обставин абсолютно нівелюються Регламент Верховної Ради, Бюджетний кодекс та Конституція в частині процедури ухвалення головного кошторису країни, вважає він. «У депутатів поки що немає на руках реальних змін до Податкового та Бюджетного кодексів», — сказав законотворець, продовживши: «Очевидно, нам запропонують у першому читанні голосувати за пустоту, а через два дні — за бюджет, який базуватиметься на абсолютно не апробованій податковій базі».

Рішення про перевибори в Кривому Розі мають приймати компетентні органи

Черговим політичним шоу назвав блокування парламентської трибуни народний депутат **Костянтин Павлов**. На його думку, Кривий Ріг свій вибір зробив, підтримавши Юрія Вілкула.

Костянтин Павлов висловив переконання, що «тільки суди або Центральна виборча комісія можуть впливати на результати вибору криворіжців». Натомість у ЦВК законність виборів підтвердили, так само, як і вже у шістьох судах.

ОФІЦІЙНО

Постанова
Верховної Ради України

Про зміну і встановлення меж міста Гірське Попаснянського району Луганської області

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Змінити межі міста Гірське Попаснянського району Луганської області, збільшивши територію міста на 77,39 гектара земель, що знаходяться у віданні Голубівської сільської ради Попаснянського району, та затвердити територію міста Гірське загальною площею 1295,78 гектара.

2. Встановити межі міста Гірське Попаснянського району Луганської області згідно з додатком.

Голова Верховної Ради України
В. ГРОЙСМАН.

м. Київ, 9 грудня 2015 року.
№ 885-VIII.

(Додаток див. на сайті www.golos.com.ua).

Закон України

Про внесення зміни до Кримінального кодексу України щодо удосконалення порядку зарахування судом строку попереднього ув’язнення у строк покарання

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Частину п’яту статті 72 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) викласти в такій редакції:

«5. Зарахування судом строку попереднього ув’язнення у разі засудження до позбавлення волі в межах того самого кримінального провадження, у межах якого до особи було застосовано попереднє ув’язнення, провадиться з розрахунку один день попереднього ув’язнення за два дні позбавлення волі.

У разі призначення судом іншого покарання, ніж позбавлення волі, зарахування строку попереднього ув’язнення в межах того самого кримінального провадження здійснюється в такому порядку:

1) строк попереднього ув’язнення переводиться у строк позбавлення волі відповідно до співвідношення, визначеного абзацом першим цієї частини;

2) визначений відповідно до пункту 1 цієї частини строк позбавлення волі переводиться в інший призначений вид покарання відповідно до співвідношення, визначеного частиною першою цієї статті.

При призначенні основного покарання, не зазначеного в частині першій цієї статті, суд зобов’язаний повністю звільнити засудженого від відбування такого основного покарання.

У строк попереднього ув’язнення включається строк:

а) затримання особи без ухвали слідчого судді, суду;

б) затримання особи на підставі ухвали слідчого судді, суду про дозвіл на затримання;

в) тримання особи під вартою як запобіжний захід, обраний суддею, судом на стадії досудового розслідування або під час судового розгляду кримінального провадження;

г) перебування обвинуваченого у відповідному стаціонарному медичному закладі при проведенні судово-медичної або судово-психіатричної експертизи;

ґ) перебування особи, яка відбуває покарання, в установах попереднього ув’язнення для проведення слідчих дій або участі у судовому розгляді кримінального провадження.

Суд має звільнити засудженого від відбування покарання, якщо строк попереднього ув’язнення, відбутий засудженим у межах кримінального провадження, дорівнює або перевищує фактично призначене йому основне покарання, передбачене частиною першою цієї статті.

У разі якщо до винесення вироку строк попереднього ув’язнення, відбутий особою, перевищуватиме співвідношення, визначене абзацом першим цієї частини, максимально можливий строк позбавлення волі, передбачений Особливою частиною цього Кодексу для злочину (злочинів), у якому (яких) підозрюється така особа, така особа має бути негайно звільнена судом з-під варти за ініціативою суду або за ініціативою особи, яка звільняється, або її захисника (законного представника) чи прокурора. Таке звільнення допускається на стадії судового розгляду кримінального провадження і на стадії досудового розслідування такого кримінального провадження».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Цей Закон застосовується до всіх осіб, щодо яких на момент набрання чинності цим Законом набрав законної сили обвинувальний вирок, покарання за яким не відбуто повністю.

3. Цей Закон застосовується за клопотанням засудженої особи, членів її сім’ї або захисника, суду, що виніс зазначений обвинувальний вирок, протягом двох тижнів з дня отримання відповідного клопотання судом або за власною ініціативою суду.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
26 листопада 2015 року.
№ 838-VIII.

Закон України

Про внесення зміни до статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» щодо поіменних голосувань

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Частину третю статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170) викласти в такій редакції:

«3. Рішення ради приймаються відкритим поіменним голосуванням, окрім випадків, передбачених пунктами 4 і 16 статті 26, пунктами 1, 29 і 31 статті 43 та статтями 55, 56 цього Закону, в яких рішення приймаються таємним голосуванням. Результати поіменного голосування підлягають обов’язковому оприлюдненню та наданню за запитом відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації». На офіційному веб-сайті ради розміщуються в день голосування і зберігаються протягом необмеженого строку всі результати поіменних голосувань. Результати поіменного голосування є невід’ємною частиною протоколу сесії ради».

2. Цей Закон набирає чинності через два місяці з дня його опублікування.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
26 листопада 2015 року.
№ 842-VIII.

ПОВІДОМЛЕННЯ

У зв’язку з виключенням із списків, вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Гаврилюка М.В.:

Мірошніченка Геннадія Васильовича (номер посвідчення 299/06),

Сашка Олександра Олександровича (номер посвідчення 299/08);

народного депутата України Євтушка С.М.:

Тотовицького Івана Платоновича (номер посвідчення 354/11);

народного депутата України Кириленка І.Г.:

Бабенко Ольги Володимирівни (номер посвідчення 222/19),

Матвієнко Валерії Валеріївни (номер посвідчення 222/08),

Чеберди Олексія Григоровича (номер посвідчення 222/20);

народного депутата України Корнацького А.О.:

Бабенко Олени Валеріївни (номер посвідчення 330/10).

Управління кадрів.

Державній людині доброго серця, творчих звершень і життєвого оптимізму

Сьогодні виповнюється 75 років нашій колезі, доктору політичних наук, доценту, науковому консультанту Інституту законодавства Верховної Ради України Аллі Іванівні Погорєловій *(на знімку)*.

Закінчивши із відзнакою фізико-математичний факультет Бердянського державного педагогічного інституту, Алла Іванівна надалі продовжила навчання в Академії суспільних наук та захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук. Поєднання, здавалося б, таких несумісних підходів — математичної точності та прискіпливості і, водночас, розуміння важливості гуманітарної складової — стало символом усієї її подальшої творчої діяльності. Скрізь, де доводилося працювати Аллі Іванівні, її знають і поважають за високий професіоналізм, принциповість і справжній патріотизм.

У 1995 році А. Погорєлова була запрошена на роботу в секретаріат Верховної Ради України, де працювала на посадах головного консультанта, завідувача науково-організаційного сектору, помічника-консультанта

народного депутата України. З 2004 року і до цього часу працює науковим консультантом в Інституті законодавства Верховної Ради України. Саме в парламенті найяскравіше проявився талант Алли Іванівни як організатора, людини, здатної знайти вихід із будь-якої ситуації й ухвалити компромісне рішення, керуючись насамперед державними інтересами та суспільним благом.

Алла Іванівна, поєднуючи найкращі риси вченого й педагога, вже давно стала для молоді зразком для наслідування. Розробляючи на глибокому науково-теоретичному рівні питання культури парламентаризму, вона цілеспрямовано впроваджує кращі наукові розробки у практику. Як координатор парламентських навчальних програм Алла Іванівна створила й постійно вдосконалює систему підвищення професіоналізму народних депутатів України та співробітників апарату Верховної Ради України, організовує міжнародні семінари з метою обміну досвідом та засвоєння кращих світових традицій парламентської етики й культури.

Подвижницька діяльність ювілярки не може пройти непоміченою, а її ентузіазм та самовіддача — залишити когось байдужим. Тож цілком справедливо в розпорядженні Голови Верховної Ради України В. Гройсмана «Про нагородження А. І. Погорєлової Почесною грамотою Верховної Ради України» відзначено її вагомий особистий внесок у науково-правове забезпечення законодавчої діяльності парламенту, багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм. Високий фаховий рівень Алли Іванівни неодноразово відзначався й раніше — вона заслужений працівник культури України (2001), кавалер ордена княгині Ольги III ступеня (2010), має ряд інших нагород та відзнак.

Від щирого серця зичимо Вам, шановна ювілярко, міцного здоров'я та довгих років життя, щастя й добробуту, вагомих здобутків в усіх справах. Хай у Вашому домі завжди панують радість, тепло і затишок.

З глибокою повагою колектив Інституту законодавства Верховної Ради України.

Культура парламентаризму: перспективи розвитку

Для України є вкрай актуальним долання наявної гострої суперечності між об'єктивно провідною роллю парламенту в розгортанні демократичних трансформацій і його суб'єктивно негативним сприйняттям останнім часом у суспільстві.

Варто не забувати: мрії суспільства про висококісний склад найвищого законодавчого органу можуть здійснитися лише на базі досконаліших законів про вибори та політичні партії, які ухвалює саме парламент; справедливе обурення діями конкретних народних депутатів і парламентських фракцій не має переростати в неповагу до законодавчої гілки влади загалом. Украй недалекоглядним з погляду інтересів суспільства й держави є протиставлення гілок влади.

Еволюція Верховної Ради України як парламенту пов'язана, з нашої точки зору, насамперед з її професійним зростанням, зміцненням парламентаризму в країні, усвідомленням парламентаризму як явища, «котре не вміщується в рамки парламенту, а поширюється на незрівнянно більший простір», усвідомленням його системного характеру, розумінням необхідності турботи про розвиток парламентаризму спільними зусиллями держави і суспільства.

На часі поглиблення концепційності щодо розвитку парламентаризму і з боку політичних партій, і з боку поважних державних інституцій, що пов'язано з осмисленням реальних політичних процесів і відповідним коригуванням наявної політичної практики за широкої громадської підтримки.

Іван Дзюба справедливо наголошує, що «політична наука сама до нас не прийде. По неї треба йти — і в глибини нашої національної традиції, і в обшири світового політичного досвіду та філософського й історіософського думання».

При цьому має йтися про пошук власних відповідей на гострі виклики часу, виходячи з того, що нині «істини розсіяні по багатьох універсумах дискурсів, вони більше не піддаються ієрархізації, але в кожному з цих дискурсів ми вперто шукаємо прозрінь, які могли би переконати всіх».

Сьогодні гостро постає проблема загальної, політичної, правової культури в суспільстві, їх співвідношення, цілеспрямованої роботи з виховання політичної свідомості, аналізу політичної поведінки лідерів, усіх громадян. В нашому контексті йдеться про те, щоб

сприяти утвердженню ідей парламентаризму у «повсякденних» уявленнях окремих людей, соціальних груп, усього суспільства, тобто масовій політичній свідомості, розробляти принципи, напрями, шляхи розвитку парламентаризму і парламентську професійною політичною думкою.

Адже прищеплення громадянам почуття балансу інтересів, навичок взаємодії замість протистоянь є важливою соціальною функцією культури в сучасних умовах. Життєздатність конкретних інституційно- та організаційно-правових механізмів взаємодії держави і суспільства, зокрема парламенту і суспільства, перевіряється саме в процесі їхньої співтворчості, і в першу чергу у законотворчій роботі, залежить від розвитку як парламентської культури, так і політичної культури громадян.

На цьому шляху відкриваються можливості досягнення у суспільстві широкого консенсусу стосовно базових цінностей — патріотичних і ліберальних.

Очевидно, що міжнародна економічна влада всіма засобами намагається нині **дискредитувати цінності культури, що не мають ніколи ставати товаром, у тому числі такі духовні цінності, як любов, натхнення, істина, сумлінність, така цінність, як національні інтереси народу. Тиск такого сучасного соціокультурного типу, як «економічна людина», для якої гроші — це все,** можна вивяити і під час парламентських дебатів щодо купівлі-продажу землі, і під час розгляду геополітичних проблем, і в роботі засобів масової інформації, коли вони з дивною готовністю розмальовують вседозволеність у поведінці людей, кличуть у підсвідомість замість переконливого звернення до свідомості особистості, моральних цінностей, розкриття переваг відповідального ставлення людини до життя у всіх його проявах, у тому числі і до власної долі, до долі демократії у власній державі. Зростає ціна за таких умов кожного владного рішення.

Демократами не народжуються, ними стають — усвідомлення цієї істини потребує системного підходу до проблем демократії, парламентаризму, потребує об'єднання зусиль філософів, політологів, юристів, психологів, соціологів, усіх науковців, управлінських, педагогічних кадрів, які розуміють необхідність сприяти фокусуванню зусиль держави і всіх громадян на ефективному вирішенні конкретних перспективних завдань демократичної трансформації, модернізації, піднесенню соціального усвідомлення місця і ролі парламенту в сучасний період, розуміють значення для цього високої загальної і політичної культури в суспільстві, культури політичного класу, політичних лідерів.

Культура — поняття так само важливе, як і містке, складне. Видається найбільш продуктивним підходом до дослідження культури в нашому контексті такий, при якому культура розглядається у тісному зв'язку із діяльністю людей, формуванням їх як особистостей.

Досвід політичної еволюції свідчить, що після подолання тоталітаризму, авторитарних доктрин у суспільстві моральні проблеми починають відсуватися на другий план, на перший же нахабно виходить, за влучним виразом Ліни Костенко, неоцинізм, інтерес викликають здебільшого питання прибутку й вигоди, добро знецінюється, зло панує. Хаос стає відчутним у всіх сферах життя. Така ситуація збігається у часі із проблемами, що постали перед усім планетарним співтовариством на порозі XXI століття. Йдеться про необхідність нових моральних принципів, в основі яких лежить вміння людства жити у згоді з Природою, її законами. Повернути або створити на новому ґрунті моральні орієнтири, моральних лідерів здатна лише справжня культура, культура, яка означає, за визначенням А. Швейцера, «еволюцію людей до вищої організації і до вищої моральності», яка «є результатом взаємодії оптимістичного світогляду і етики».

Проблема культури — це дійсно насамперед проблема взаємодії людей в процесі їхньої спільної діяльності. Видатні вчені, літератори, митці всіх часів і народів неодмінно підкреслювали здатність культури єднати людей, забезпечувати їхнє продуктивне існування та співіснування, що означає «бути», на противагу непродуктивному існуванню, що означає «мати».

У зв'язку із цим доречною вбачається думка, що її артикулює Еріх Фромм: при способі існування за принципом володіння основу стосунків між індивідами становлять суперництво, антагонізм, страх, бажання мати супроводжує прагнення мати дедалі більше. І природним наслідком орієнтації на володіння виявляється заздрість, щоб не було предметом жадання. При цьому виробництво, хоча б якого рівня розвитку воно досягло, ніколи не встигатиме задовольняти необмежені запити й бажання; між індивідами обов'язково виникнуть суперництво та антагонізм у боротьбі за досягнення ще більших благ. На противагу зазначеному при орієнтації на буття приватна власність вартує не надто багато, не є значимою величиною, бо для того, щоб користуватися чимось або отримувати задоволення від чогось, не конче обов'язково володіти цим «чимось». При орієнтації на буття не одна людина, а великі спільноти, навіть мільйони здатні поділяти спільну радість, пізнавати щастя спільної радості, що є однією з найглибших форм людського щастя. Про це свідчить піднесений настрій в суспільстві після проголошення 1991 року незалежності України або спільне тріумфування в українському парламенті після прийняття Конституції України 28 червня 1996 року.

У зазначеному контексті видається очевидним: культурна людина ніби внутрішньо націлена на діалог, а не на конфронтацію з іншими людьми.

Постійний діалог влади й населення — суть демократії. Діалог парламентарія з виборцями, з усіма громадянами має лежати в основі їхньої співтворчості над законопроектами.

Культура, по суті, — людська форма життя, яка опосередковує природне існування людини мисленням, почуттями, діяльністю. Таке діяльнісно-творче розуміння культури привертало увагу геніального українського мислителя Г. Сковороди.

Культуру парламентаризму вважаємо за доцільне і в науковому, і у практичному сенсі визначати як постійне відчуття демократичною державою і суспільством одне одного із визнанням морального імперативу, яке в першу чергу має демонструвати орган законодавчої влади — парламент. Розвивати культуру парламентаризму — означає вчитися вибирати якісний склад парламенту, тобто людей з відповідними фаховими та моральними якостями, обирати через парламентські рішення такі моделі суспільного розвитку, які б консолідували націю, відповідали її історичним очікуванням, забезпечували зв'язок часів. Очевидно, що це — масштабне інтелектуальне завдання держави і суспільства на тривалу перспективу, його вирішення залежить від багатьох обставин і чинників. Виділимо передусім гуманізацію політичного діалогу і в парламенті, і загалом у владі, суспільстві, що відкриває шлях до гармонізації політичних емоцій і мислення. Розглядаємо її як реальний механізм забезпечення національного консенсусу, що складається не так-то й просто. **Адже ми спостерігаємо нову поляризацію жебрацтва і багатства, недоспоживання і надспоживання, заспокоюючи себе часто тим, що це нібито пережитки минулого.** А насправді за цим стоять небезпеки, пов'язані не лише з крайнощами екстремістського глобалізму, а й нав'язуванням викривлених уявлень щодо державного статусу сукупного соціального капіталу нації: науки, освіти, культури, прагнення віддати його в приватні руки, не турбуючись, чи він буде збережений і чи буде доступний всім громадянам.

Сьогодні — час талановитої патріотичної молоді. 15 вересня цього року в міжнародний день демократії саме молоді депутати нагадали всім нам, що в перекладі з латинської «закон» — це мистецтво добра й справедливості. Молоді українці, як і скрізь і завжди молоді люди, не полюбляють порад, зауважень на свою адресу, але моє наукове сумління зобов'язує мене нагадати молодим реформаторам, що

для успіху нашої країни важливо вкладати в сьогоднішню справу розбудови демократичної України весь позитивний творчий ресурс, накопичений Україною віками, поколіннями.

Бажаючи крокувати вперед розумніше, краще батьків, не шкодуючи задля незалежності України ані здоров'я, ані навіть свого життя, вони мають всі можливості розібратися, що з минулого варте уваги і наслідування, а що ні, що варте стін, а що варте мостів, що будувати, а що трощити. Посол України в Пекіні О. Дьомін 11 грудня цього року, відповідаючи на запитання журналістки щодо китайського дива, підкреслив, що стрижень китайської політики — зв'язок між минулим і майбутнім. Ставаймо і ми мудрішими! Тоді ми можемо вийти із кола вічного «відродження» і політичного бульботіння, як казав і попереджав В'ячеслав Липинський. Навчімося розробляти і реалізовувати ефективну політику як науку і мистецтво жити разом.

Алла ПОГОРЄЛОВА, доктор політичних наук, доцент, науковий консультант Інституту законодавства Верховної Ради України.

Проблема культури — це дійсно насамперед проблема взаємодії людей в процесі їхньої спільної діяльності

Найважливіше — захистити країну від зовнішнього агресора

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Петро Порошенко подякував Президенту Ізраїлю за надання фінансової та медичної допомоги громадянам України, які постраждали під час Революції Гідності та бойових дій у зоні АТО.

Говорячи про перспективи економічної співпраці, Петро Порошенко висловив сподівання, що кількість ізраїльських інвестицій в українську економіку значно зросте, і запевнив Ізраїль в готовності України допомогти ізраїльським компаніям, які хочуть вийти на ринок нашої країни. «Ми проводимо реформи, але найголовніше — ми боремося з корупцією, яка руйнує наш успіх зсередини. І ми не будемо здаватися. Ваші знання і досвід необхідні», — заявив він та зазначив, що Україна має гарний стимул для цього на прикладі Ізраїлю, **повідомляє прес-служба Президента.**

Президент України Петро Порошенко і Президент Держави Ізраїль Реувен Рівлін.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Сьогодні Петро Порошенко виступить у Кнесеті перед ізраїльськими депутатами на спеціальному засіданні, де також будуть Президент та Прем'єр Ізраїлю. Окрім того, програмою візиту передбачено зустрічі з Прем'єром Біньяміном Нетаньягу, Спікером Кнесету Юлієм Едельштейном, Патріархом Єрусалимським Теофілом III. Заплановано до підписання і кілька двосторонніх документів.

Крім того, Президент зустрінеться з представниками ділових кіл Ізраїлю, вихідцями з України та волонтерами.

Наступного року в РФ не їстимуть наших сирів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Звістка про те, що Дмитро Медведєв поставив свій підпис під цим документом, надійшла до Брюсселя, коли там тривали тристоронні переговори Україна-ЄС-Росія стосовно імплементації режиму вільної торгівлі. Власне, ще до початку переговорів усі сторони висловлювали сумніви щодо їх доцільності, оскільки 16 грудня Володимир Путін ухвалив рішення про скасування зони вільної торгівлі між Росією і Україною. Проте російські переговорники наполягали на продовженні консультацій, натякаючи, що Путін може й відкликати своє рішення.

Після звістки з Москви в Єврокомісії не приховували свого розчарування: «Ми були здивовані, коли президент Путін кілька днів тому підписав указ про зупинення дії ЗВТ між Україною і Росією. Однак вирішили, що все одно необхідно провести зустріч і побачити, чи є бажання знайти рішення. Ми цілий день вели переговори, але згоди не дійшли. Отже, ці переговори завершені», — заявила єврокомісар Сесілія Мальмстрьом.

Міністр закордонних справ України Павло Клімкін також «не бачить можливості продовжить міністерські переговори», проте припускає спілкування на рівні експертів. А нинішні консультації із РФ у мікроблозі в Твіттері він назвав «сюрреалістичними».

І якщо Росія зі своєю позицією вже визначилася, то інші країни, які також входять до Євразійського економічного союзу, — Казахстан, Білорусь, Киргизстан і Вірменія — поки що не підтримують Москву в питанні відмови від зони вільної торгівлі з Україною, що діє в рамках СНД.

«Упродовж цього півроку мають бути відпрацьовані правові механізми, які дозволять національним урядам реалізовувати своє право, закладене в союзі, а саме: право на дії одностороннього національного рівня в рамках наднаціональної системи, коли є право на вжиття заходів у відповідь, яким має відповідати ефективний механізм їх адміністрування», — **цитує УНІАН** голову колегії ЄвразЕС Віктора Христенка.

Як запевняють у Міністерстві аграрної політики, ембарго не надто вплине на вітчизняних виробників. Так, радник міністра аграрної політики Олександр Лієв зауважив **телеканалу новин «24»**: «На сьогодні обсяги продажу українських продуктів до Росії загалом впали майже на 70%. Скоротився не тільки експорт, а й імпорт. 47% нашої продукції йде до країн Азії (не враховуючи країни СНД), 26% — до країн ЄС (і цей відсоток зростає, майже щомісяця відкривають нові ринки), 14% — Африка і лише 11% — усі країни СНД разом».

Товарообіг між Україною та Росією нині становить лише 405 млн. доларів. Ці цифри — рекордно низькі за всю історію наших відносин. І вони зменшуватимуться надалі.

Конституційна криза переростає у громадський спротив

КОНФЛІКТ

Останнім часом Польщею прокотилася хвиля мітингів на захист демократії. Поляки продемонстрували свою незгоду з діями правлячої партії «Право і справедливість» щодо Конституційного суду не лише в понад 20 найбільших містах країни, а й за кордоном — у Токіо, Нью-Йорку, Лондоні, Лісабоні, Брюсселі, Берліні та Гамбургу.

Суть проблеми

В основі громадянських протестів, як уже повідомляв «Голос України», — конституційна криза, яка триває в Польщі вже місяць. Усе почалося з того, що в червні цього року Сейм, більшість у якому тоді належала коаліції Громадянської платформи і Польської селянської партії, змінив закон «Про Конституційний суд» і на його підставі обрав п'ятьох нових суддів замість тих, дев'ятирічний термін повноважень яких закінчувався. Але проблема в тому, що каденція двох суддів з п'яти замінених закінчувалася в грудні, а отже, й обирати їх мав би Сейм уже нового скликання. Але новий президент Анджей Дуда відмовився приймати присягу всіх обраних парламентом попереднього скликання суддів. А партія «Право і справедливість» (ПіС), здобувши в результаті парламентських виборів 25 жовтня абсолютну більшість у Сеймі, обрала п'ятьох «своїх» суддів, яких президент привів до присяги негайно.

Все це відбулося до вердикту Конституційного суду, який отримав подання щодо оцінки дій як попередньої правлячої коаліції, так і нинішньої партії влади. Суд визнав часткову невідповідність Основному Законові у діях і попереднього, і діючого парламенту та видав вердикт: президент має привести до присяги трьох суддів, визначених попереднім парламентом, а Сейм — обрати двох нових. Рішення КС остаточні, але для того, щоб вони набули чинності, вирок має бути оприлюднений у віснику законів, за видання якого відповідає уряд. Проте міністр кабінету міністрів відмовилась публікувати постанову КС, бо «мала сумніви» щодо кількісного складу суду, який його постановив.

Перший виступ і «поступка» влади

Тоді нещодавно створена громадська організація «Комітет захисту демократії» (КЗД) вперше закликала поляків продемонструвати вимогу до влади, аби та дотримувалась положень чинної конституції. Майже 50 тисяч варшав'ян вийшли на вулиці столиці. Під тиском громадськості рішення Конституційного суду було опубліковано. Втім, ані більшість у Сеймі, ані президент навіть не збиралися ним керуватися. ПіС внесла на розгляд Сейму проект «коригуючого закону» про Конституційний суд, який було ухвалено в першому читанні. Серед нововведень — переведення КС із Варшави в одне із віддалених від столиці міст країни та перегляд рішень КС, які були прийняті раніше «невідповідно до положень цього закону». Більшість у Сеймі не прийняла до відома критичної оцінки законопроекту Верховним судом та Національною радою судочинства, які вважають, що пропонований закон «паралізує діяльність КС» та «позбавляє незалежності суддів». Партія влади відмовила у праві взяти участь в обговоренні проекту громадянському суспільству, не допускаючи до слова представників Гельсінкського фонду прав людини на засіданні парламентської комісії...

Мета — зміна ладу без зміни Основного Закону?

Що ж насправді стоїть за протистоянням влади та громадськості? Вже понад місяць минув з часу, як ПіС отримала фактично безроздільну владу в країні: більшість у Сеймі, однопартійний уряд та президент, який хоч офіційно відмовився від партійного квитка, але всі його кроки свідчать про реалізацію спільного плану дій. За твердженням юристів, партія влади, володіючи звичайною більшістю і не маючи шансів на зміну Конституції, вирішила нейтралізувати Конституційний суд, аби могти змінити існуючий лад шляхом ухвалення законів. За одностайним твердженням політологів, які різняться в оцінці деталей ситуації, головним режисером цього сценарію є голова ПіС Ярослав Качинський. Він уже назвав організаторів маніфестацій на захист КС представниками «найгіршого сорту поляків», а прихильників своєї політичної сили закликав до «солідарності, мобілізації і готовності» в будь-який момент прибути в указане ним місце, щоб «спільно показати пальцем на тих, хто не дає можливості реалізувати права на зміну законодавства і велику перебудову Польщі».

Температура протистояння тим часом підігрівається. Суботній мітинг КЗД поблизу Сейму у Варшаві (до 20 тисяч учасників) довелося перервати через анонімний (і, як згодом з'ясувалося, фальшивий) дзвінок до поліції про підкладення вибухового пристрою у місці його проведення. Натомість у Лодзі біля понад тисячної антиурядової маніфестації з'явилися понад 400 молодиків, які намагалися спровокувати конфлікт. Охорона маніфестації КЗД вивела провокатора з-під сцени. Варто згадати, що в усіх місцях проведення антиурядових мітингів формуються групи охорони, а учасників закликають бути пильними.

Далі буде... але як?

Посередником у вирішенні кризи намагається виступити лідер легендарної «Солідарності» Лех Валенса. Підтримуючи владу в намірі провести зміни, перший президент демократичної Польщі критикує її методи. Якщо правлячі нині кола їх не змінять, то це закінчиться громадянською війною, застерігає Л. Валенса. З відкритим листом «занепокоєння і протесту з приводу підривання авторитету і незалежності Конституційного суду» до партії влади звернулися 15 колишніх президентів, прем'єрів, маршалків нижньої і верхньої палат парламенту. Нагадавши, що в часи їхнього перебування при владі КС «також коригував плани та законодавчі ініціативи», підписанти наголосили, що значення КС як «сторожа принципів правової держави» особливо зростає в ситуації, коли влада зосереджена «в рамках одного політичного табору».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ПЛАНЕТА

Москва бомбить позиції повстанців, а не «Ісламської держави»

У Туреччині до злобних висловлювань і обвинувачень Володимира Путіна починають ставитися з гумором. На його далекі від дипломатії слова, що, збивши російський літак, «хтось у турецькому керівництві вирішив лизнути американцям в одне місце», прем'єр-міністр Ахмет Давутоглу відреагував своєрідно: «Замість відповіді на його заяви в такій манері, я просто посміхаюся. Всерйоз сприймати їх буде образою». Таку заяву він зробив перед турецькими журналістами, пояснивши, чому не було миттєвої реакції на грубість російського президента.

Ще одну брехню кремлівського диктатора спростував і президент Реджеп Ердоган. «Він заявляє, що їм (Росії) нічого не говорили про туркоманів. Я особисто повідомив Путіну про те, що в Байирбуджаку, на півночі Сирії, немає терористів ІД, а живуть тільки сирійські туркомани», — заявив Ердоган під час зустрічі із представниками бізнесу в місті Бурса. Він додав, що, незважаючи на ці попередження, російські ВПС продовжують бомбити місця їх проживання.

Як повідомило турецьке інформаційне агентство Anadolu з посиланням на міністра закордонних справ країни Мевлута Чавушоглу, під час авіударів російської авіації по території Сирії вже загинуло понад 600 мирних жителів, серед яких 150 дітей. Міністр наголосив, що Росія частіше завдає ударів не по «Ісламській державі», а по повстанцях, які протистоять президенту Сирії Башару Асаду. На його думку, Росія поводиться нещиро, з одного боку, підписуючи документи про мирне врегулювання, а з другого — продовжуючи бомбити позиції поміркованих опозиціонерів.

Олександр БІЛИК.

Анонімні хакери взялися за Японію

За даними телеканала NHK, від вересня по кінець грудня хакери із кібергрупи Anonymous здійснили 97 атак на сайти різних організацій, зокрема, урядових відомств, аеропортів, засобів масової інформації, морських портів та океанаріумів.

Апофеозом кібератак у грудні став напад на офіційний сайт прем'єр-міністра Японії Шіндзо Абе. 10 грудня він виявився заблокованим, а представник Anonymous повідомив у Twitter, що це зроблено через відкриття Японією сезону полювання на китів. Хакери Anonymous пригрозили повторити атаки, якщо японська влада продовжуватиме свою китобійну програму.

Але наймасштабнішою була атака хакерів, вчинена раніше на комп'ютерні системи пенсійного фонду, через що звідти було викрадено персональні дані 1,25 млн. громадян, зокрема й банківські.

Поліція передбачає, що кібератаки на японські сайти і портали можуть стати більш активними. Особливо — ближче до проведення саміту «Великої сімки», який відбудеться у травні. Підготовка до Олімпійських ігор 2020 — також приваблива подія для кіберзловмисників. Тому уряд Японії вирішив запровадити нову стратегію, спрямовану на посилення кібербезпеки в країні. І головною складовою її стане підготовка 30 тисяч спеціалістів із забезпечення протидії загрозам інформаційної безпеки. Як заявив генсек уряду Йошіхіде Суга, зараз найважливіше «якомога швидше» ухвалити законодавчу базу, яка регулюватиме нову діяльність. Сьогодні в країні уже працює державний центр протидії інформаційним загрозам. Однак він охоплює тільки ключові відомства. Завдання полягає в тому, щоб розширити сферу його діяльності, наповнити висококваліфікованими спеціалістами, і в такий спосіб узяти під захист якомога більше організацій державного значення.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

Уперше після запуску американської ракети-носія Falcon 9 вдалося здійснити кероване приземлення її нижнього ступеня

У центрі Житомира вперше встановили триметровий дідух. Олексій Пшеничнюк, який його виготовив, зазначає, що це старовинний оберіг, символ родоначальника сім'ї — діда і всіх предків. За народними віруваннями, різдвяне колосся приносить у родину щастя та радість, захищає від біди. Оберіг робили з першого зажинкового чи останнього обжинкового снопа, а пшеницю, овес прикрашали сухоцвітами і стрічками. Дідух–гігант радуватиме місто до 19 січня, *повідомляє наш власкор Оксана Лук'яненко*

«Він був як сонечко»...

ГЕРОЇ В ОСОБАХ

У свій день народження, за годину до загибелі, Дмитро Ільницький (на знімку) ***іще встиг сказати матері по телефону: «Все буде добре».***

Він відзначив би своє 25-ліття традиційно: в оточенні дорогих і рідних людей, у широкому колі друзів і приятелів, за святково накритим столом із його улюбленим, спеченим мамою, тортом. Усе це мало б бути — та не судилося... Цього дня йому відкривали пам'ятник на військовому кладовищі.

Дмитро Ільницький народився 29 листопада 1990 року в Житомирі. За порадою бабусі — Лариси Василівни, яка працювала у місцевому кооперативному коледжі бізнесу і права, юнак пізніше опанував спеціальність «Банківська справа», після чого, повернувши на мамину професійну стежину, вступив до Національного агроекологічного університету, на факультет бухгалтерського обліку і аудиту.

Хоча Дмитра приваблював тоді не стільки фах, скільки бажання здійснити свою другу й остаточну мрію — стати офіцером. На заваді до вступу у військовий навчальний заклад стало його хворобливе серце. А суворий медичний огляд було не обминути. А тут — військова кафедра! Третій і четвертий курси університету стали для Дмитра школою офіцерських доблесті й честі. Заняття проходили при Житомирському військовому інституті імені Сергія Корольова.

У серпні 2013 року молодший лейтенант Дмитро Ільницький склав присягу на вірність Україні. У нього наче виросли крила — крила гордості, чоловічої зрілості, мужності, хоробрості, відваги.

Після закінчення університету півроку працював у банку. А коли над країною нависла небезпека, Дмитро, не роздумуючи, пішов у військкомат і попросився добровольцем на фронт.

Єдиний син у батьків. Єдина надія, втіха і розрада. Тож зрозумілою була реакція у сім'ї. На мамині сльози син відповів коротко: «Я — офіцер, присягнув на вірність своєму народові. Не хвилюйся, мамо, все буде добре». А батькові Андрію Олеговичу сказав: «Я виховувався, тату, вчився жити на твоєму прикладі. Коли сталася Чорнобильська трагедія, ти в числі перших пішов на війну з невидимим ворогом. Сьогодні настала моя черга. Ти тільки бережи маму».

11 березня 2014 року Дмитро змінив модний цивільний одяг на казенний офіцерський мундир. Його зарахували до складу славнозвісної 95-ї окремої аеромобільної бригади, розташування якої було видно з вікна його квартири. У травні Дмитру присвоїли звання лейтенанта, а коли сформувався 90-й батальйон, призначили командиром взводу першої роти. Відправлення в зону АТО декілька разів відкладалося, і мама дякувала за це Всевишньому, бо мала нагоду частіше чути, хай навіть і по телефону, голос сина і його традиційне: «Не хвилюйся, мамо, все буде добре».

Своє бойове хрещення Дмитро пройшов під Костянтинівкою. Впродовж 20 днів взвод Ільницького постійно брав участь у бойових операціях. У Пісках, по дорозі до донецького аеропорту, «Градом» накрило машину, в якій їхав командир... Це сталося 29 листопада 2014 року.

Рівно через рік, у двадцять п'ятий день народження Дмитра Ільницького, на церемонії відкриття йому пам'ятника на військовому кладовищі у рідному місті, куди з'їхалися бойові побратими з усієї України, щоб ушанувати його світлу пам'ять, вони розповідали про командира, ділилися спогадами, дякували батькам за сина і закликали житомирян пам'ятати свого героя, пишатися ним.

— Їх накрило неподалік від нашої лікарні, — розповіла лікар-волонтер Галина Алмазова. — За мить почали заносити поранених. Коли я поглянула на документи Дмитра — криком кричала, благала весь медперсонал і небеса не дати цій дитині вмерти, бо ж у нього саме був день народження. Його двічі реанімували. Та врятувати не вдалося. Він помер у мене на руках...

Бойовий побратим Анатолій Свирид, позивний «Спартанець», сказав:

— Дмитро був як сонечко, усіх хотів зігріти, усім прагнув світити. І це несправедливо, що нас залишають кращі, добріші, потрібніші на цій землі. Вранці того дня ми привітали Дмитра з днем народження. Він, як завжди, усміхався, жартував, казав, що наступні, ювілейні, свої іменини відзначатиме вже під мирним небом і всіх нас запрошував у своє рідне місто. Але видно було: щось його хвилювало, бентежило. Напевне, серце йому віщувало... І ось сьогодні, на його запрошення, всі ми тут, але вже без нього...

Указом Президента України лейтенант Дмитро Ільницький нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно). На фасаді гімназії № 3, яку закінчив герой, з ініціативи його однокласників відкрито меморіальну дошку. Біля класу, в якому він навчався, оформлено куточок пам'яті. А в рідній домівці все залишилося так, як було за життя Дмитра, ніби він щойно вийшов і за якусь мить повернеться. Лише екран телефону мами не висвітлює портрета сина і не чує вона, вже ніколи не почує, його голос і слова, які тоді стали звичними: «Не хвилюйся, мамо, все буде добре».

Зоя ЦВЄТАЄВА.

Житомир.

Фото з сімейного архіву.

Ви нас усіх зробили бандерівцями. Спасибі

Відкритий лист його величності В. В. Путіну, Драконові III Моксельському, Президенту Російської Федерації й великому кагановi залишків імперії чингізидів (останнє — за суміснитцвом)

«Россия, бедная держава,
Твоя удавленная слава
С Екатериной умерла».

Олександр ПУШКІН.

«Чудь начудила,
да Меря намерила
Гатей, дорог да столбов
верстовых...»

Олександр БЛОК.

Дракон III, а не I, щоб вам було простіше зрозуміти, ви тому, що першим був синовбивця і кат Іван Грозний, а другим Петро Напівдикий, теж синовбивця, якого імперські лакеї-історики обізвали великим.

Трохи історії. Отже, жив собі народ русичів (Україна) на чолі зі стольним градом Києвом, а на північ і на схід — купа племен (країна Моксель). Сиреч, чудь, меря, мордва, вотяки і далі тьма-тьмуща.

Київ золотоверхий процвітав, хоч і в міжусобицях вправлявся, православні храми зводив, школи відкривав, християнські книги перекладав і переписував, бібліотеки збирав. І час від часу князівські дружини посилав на північ і схід до ваших предків, п. Путін (погляньте на себе в дзеркало, тільки своїми очима, а не очима своїх лакеїв чи шановної гетери Кабаєвої). Примучували там ваших, змушували данину платити рухляддю (це хутро так називалося, адже цього ви не проходили у вищій школі КДБ). Іноді й хрестили найкмітливіших і грамоти навчали. Тому ваші предки й стали гордо називати себе руськими, тобто данниками русичів.

Минали століття. Ми продовжували вас учити. Особливо розумів необхідність українських учителів у Москві шановний Олексій Михайлович і зведений брат Петра короткочасний цар Федір (їх найбільше поважаю, хоч і обдурив нас, справжніх русичів, цар Олексій, перебрехавши Переяславські статті).

Далі — поглиблення обману. Ганебний Андрусівський мир вашої дикої ще напівімперії з Польщею, волелюбне прозріння Івана Степановича Мазепи — «но независимой державой Украйне быть уже пора, и знамя вольности кровавой я поднимаю на Петра». Спасибі геніальному Пушкіну за ці рядки в Полтаві, хоч він і імперський дворянчик, але навіть невдалі пориви до волі поважав.

У самозваній Росії, яка вкрала ім'я це у русичів, у Київської Русі, таких поривів до волі у магнатів, та ще настільки багатих, ніколи не було. Тому що — раби. Тому що — спадкоємці генетичні Золотої Орди.

А Іван Степанович на вівтар свободи від вас, окаянних, поставив усе. І програв. Не Петру — калмицькій кінноті під Полтавою. Але Іван Степанович — наш герой. Як і шляхетний шведський Карл.

Ми продовжували вас учити. Всіх. Включно з ученим богатирем Михайлом Ломоносовим (а чи не тому він став великим, що виріс серед архангелогородських поморів, небагатьох відносно вільних людей на ваших землях, але куди було вашим курвам — імператрицям це зрозуміти! Їм стахановці у ліжках були потрібні, а не вільні люди, які сміють розмірковувати «Об умножении российского народа»).

Далі ваші предки зіпсували нашу південну мову (як це відбувалося — читайте у вашого історика Ключевського) і вкрали саму національну назву. Це ми, пане Путін, русичі, а ваші предки — ті, хто нашим хутро добував!

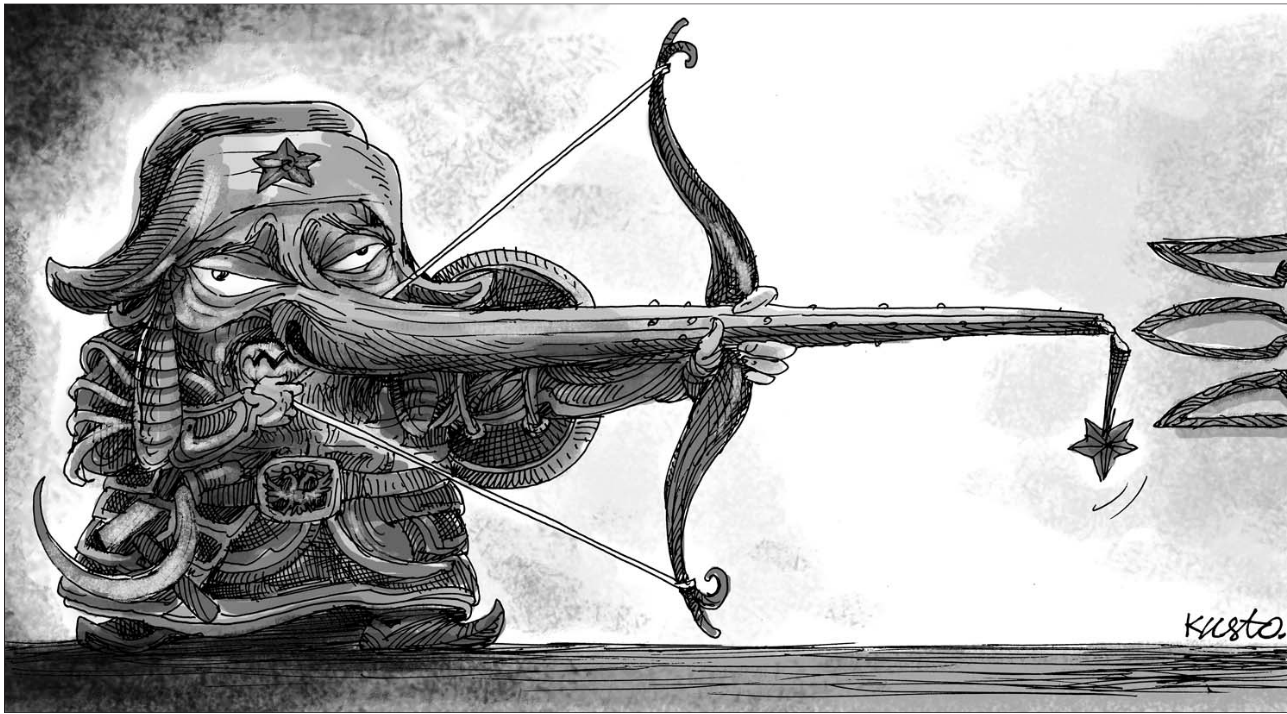
Далі ваша нетерпимість стосовно нас зростала в геометричній прогресії. Ви підтримали жовтневий переворот і багнетами нав'язали нам антилюдську більшовицьку владу. А з нею — провокації, знищення української інтелігенції, голодомори (1932—1933 рр., 1947 р. для викорінення українського селянства — справжніх дочок і синів нашої щедрої землі).

Проте через спільну, хоч і насильницьку державність, ми були з вами і в роки Першої, і в роки Другої світової війни. Та й сталінська пропаганда, чий вусатий лик ваші прислужники дедалі більше лакують у своїх фільмах і словоблудстві, не дрімала.

Ми вмирали. Але не вмерли. Наші волелюбні діти XXI століття — діаманти чистого огранювання. Своїми кадебістськими очима ви побачили це.

І розробили операцію «Крим». Спритно зроблено, нічого не скажеш. Єзуїти заздрять. Школа КДБ!

Далі — операція «Донбас».

І полилася кров кращих синів України. Крові ваших найманців я не враховую!

З вашого боку це — не просто дурість. Це — помилка. Колосальна! Катастрофічна! Яка увійде в майбутні століття й покоління.

Якщо ви думаєте, буцімто ми без ваших імперських пропагандистів не можемо оцінити наш уряд, який прийшов на крові шляхетного Майдану, ви помиляєтеся. Ми все бачимо. І знаємо наших поки що правлячих хлопчиків і дівчаток. Вони — наша справа.

Але не смійте ображати нашого Президента. Він чесний і талановитий бізнесмен. Обраний народом на зло вам. У першому турі! Зрозуміло?!

Автор цих рядків, нешановний В. В. Путін, ніколи не був бандерівцем. Навпаки, я завжди критично ставився до цієї особистості. Але вже понад рік і до кінця життя я — свідомий бандерівець. Моя свідомість визнала — Степан Бандера знав вас краще за мене.

Стосовно України ви вчинили феодально-середньовічну дикість, п. Путін. І пам'ять у прийдешніх поколіннях, і оборотка, як казали в роки моєї юності в Дніпропетровську, будуть гірші за «швидку Настю»...

Ваш східно-південний сусід-гігант поглине бездарно експлуатовані вашою багатодикоплемінною челяддю простори. Челяддю, якій за чингізидською інерцією подобається будь-яка демонстрація бойової сили...

Але вигляньте у вікно. Не ті часи на вулиці. Час Московської держави минув.

Залишилися конвульсії...

Колись ви нас скинули. І постали перед світом під нашим іменем. Буває. За Гегелем: заперечення заперечення.

Але буде й інакше. Подумайте, що ви накоїли. Якщо у гарячці залишилося чим думати...

З неповагою
Сергій ПРАВДЕНКО,
народний депутат України I (тобто один з батьків-засновників незалежної України), III, IV скликань, заслужений журналіст України, ректор «Укртелерадіопресінституту».

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

В Україні гинуть не тільки українці. А й білоруси, грузини, чеченці, росіяни, які не підтримують антилюдську політику Москви... «Чому ви воюєте в Україні?», — запитала я грузина-добровольця Зазу Іванічі. «Тому що брати-українці були поруч перші, коли путін 2008-го бомбив Цхінвалі. І тому що в нас одне серце», — відповів він. Тоді оточеним українським «братам» росіяни запропонували скласти зброю в ущелинах кавказьких гір і пообіцяли волю. «Грузини не здаються», — заговорили українські кулемети. Про той день, коли кремлівські терористи в «миротворчій операції із силового примусу агресора до миру» розстріляли наших героїв, брати картвелі досі згадують зі сльозами. І додають: «Українці не здаються».

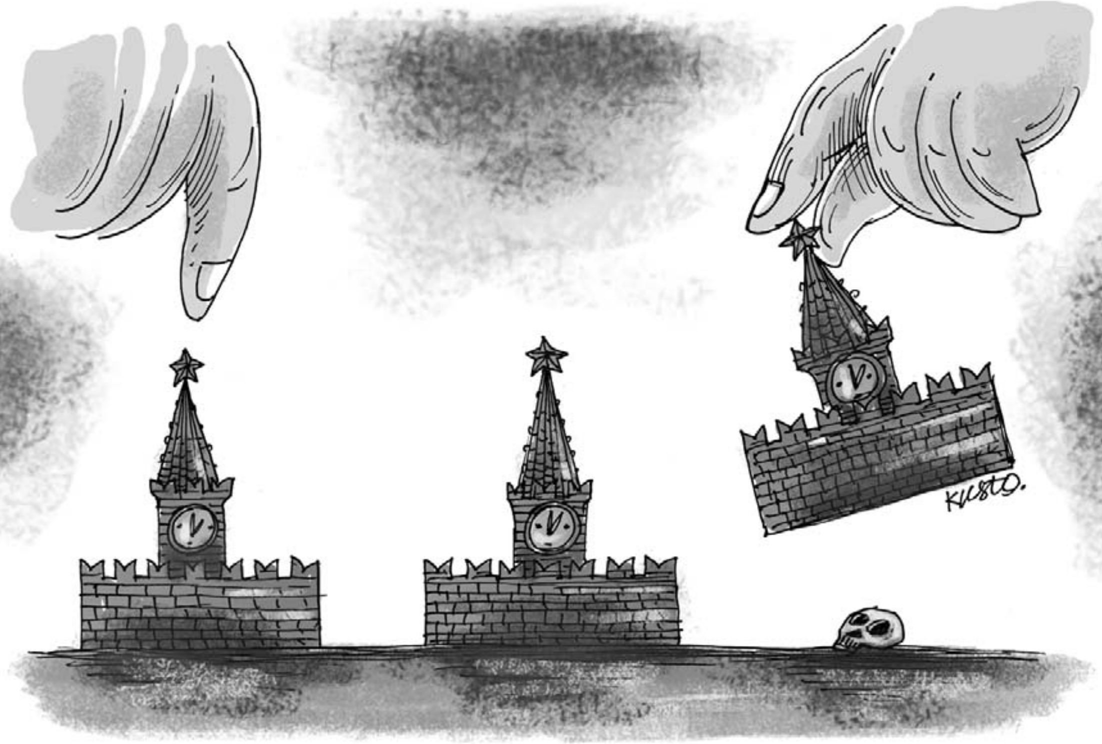
Арман МАНУСАДЖЯН (Твер, блогер):

— Ще пару років тому я думав, що хворих на голову в будь-якому народі лише пара відсотків, як і різних збоченців. Як же я помилявся! Життя показує, що серед громадян РФ лише 2—3 відсотки адекватних людей, а решта — або боягузливі холуї, або пофігісти, або причетні до розграбування своєї країни і гвинтики системи, або просто тупі ідіоти, та ще й ускладнені імперським менталітетом минулих століть!

Це сумно насамперед для самої Росії, де любити Батьківщину й підтримувати злочинні органи злочинної влади, що згвалтували її, — одне й те саме... А відсутність громадянського суспільства й реальної опозиції всередині країни й агресивна зовнішня політика брехні й підлості можуть призвести лише до кривавого хаосу й розпаду Росії. Історія знає такі приклади.

Давно «ерефію» могли «захопити» або розвалити, але це лише пугачка для своїх лохів і відволікання їх від тотального розграбування народного надбання. І ніколи росіянам не зрозуміти пасіонарності й прагнення жити у справедливому суспільстві українських громадян, у тому числі мільйонів етнічних росіян, прихильників єдиної України. Після втручання РФ, анексія Криму й неоголошена війна на Донбасі тільки затримують процеси очищення від старої системи влади в Україні після скинення народом найодіозніших її представників, злодіїв і «бєспрєдєльщиків». І тому втручання, допомога ЄС, НАТО, США із захисту свобод в Україні виправдані й правильні, хоч би як бісилися рашистські сили, що підло вирішили повернути Україну в давно здохлий совок. Тільки мала частина російських громадян України повелися на цю провокацію під красивими, але абсолютно незаконними гаслами «захисту» і «допомоги». Путлер хотів розбити українське суспільство на росіян і тарo-хохлів, а вони розділилися на волелюбних громадян (незалежно від національностей) і зрадників, колаборантів, сепаратистів і просто... жителів із рабською психологією. Унаслідок ці ідіоти мають ізольований від усього світу й не потрібний навіть самій РФ острів невезіння Крим із повним набором ніколи нерозв'язанних проблем і жалюгідний недогризок «новоросії» під назвою Лугандон, що не відбувся, де від українського народу продовжують отримувати місцеві гопольнецi, російські найманці-гамадрили, що понаїхали з усіх помийок «ерефії», і регулярні війська РФ зі своїми БТТ і РСЗО, що виконують злочинні накази кремлядів.

Дивно, але росіян не хвилюють тисячі вбитих із обидвох боків, руйнування в самому російському регіоні України й наслідки брехливої російської пропаганди про «хунту» і «жидобЕндерівських хохлофашистів». Прозріння для них буде важким, а наслідки цього — просто жахливі. Але росіяни це чесно заслужили. Радіти цьому ніхто не буде, але заважати, шкодувати чи допомагати — теж.

Сергій ОЖИЧ (Москва, юрист):

— У Росії невинних людей саджають у в'язниці, Конституція не дотримується, приймаються неправові закони; триває незрозуміла війна в далекій державі, на яку витрачаються мільярди; із союзників у нас залишилося тільки Науру; ціни стрімко зростають, рівень життя стрімко падає; корупція і злочинність у країні перейшли на інший якісний рівень, коли люди не тільки не приховують, що вони брехуни, злодії, бандити, мерзотники й покидьки, але вони цим пишаються й отримують за це нагороди. Хіба всього цього недостатньо, щоб один раз на рік усім разом заповнити бульвари Москви й нагадати, що ми не хочемо більше так жити, ми не хочемо терпіти приниження, брехню і злочини, ми не збираємося миритися зі сваволею й безправ'ям, ми нікуди не зникли й ви нас не представляєте? Пригадується опублікована у соцмережах у 2012 році неформальна розмова з поліцією перед черговим неузгодженим мітингом:

— Що ви робитимете, якщо вийдуть тисяча людей?
— Будемо вас «вінтіть».
— А якщо сотня тисяч?
— Не будемо вам заважати.
— А якщо мільйон?
— Приєднаємося до вас.

Ось нехитра формула протесту. Думаю, її всі знають.

Якщо люди готові цілий день стояти із плакатом і вимагати припинення війни, якщо декілька десятків людей готові перекрити рух на автомагістралі через злодійські побори, що дуже багато людей у суботній день готові відкласти всі свої справи й вийти на протестну акцію на захист порушеної Конституції, може, це не «п'ята колона» і не «націонал-зрадники»? Може, п'ята колона й націонал-зрадники сидять у Кремлі, кидають людей до в'язниць, посилають їх помирати у війнах, знищують нашу економіку й роблять нас жебраками та ізгоями? Ось чого боїться найбільше влада.

Не можу не згадати щодо цього Україну. Для мене те, що сталося в Україні, і те, що в нас називають «страшним» словом «Майдан», є насамперед Революцією Гідності й вибором громадянами правильних загальнолюдських цінностей і принципів, таких як свобода, гідність, солідарність, справедливість. Можна по-різному ставитися до всього, що там відбувається, але не можна заперечувати той факт, що громадянам України в 2014 році вдалося реалізувати своє невід'ємне загальнолюдське право опиратися сваволі влади і скасувати авторитарний злодійський режим разом із політиком, що був узурпатором і бандитом. У Києві мільйон людей вийшли на площу для того, щоб відстояти право кожного громадянина збиратися мирно, без зброї, проводити збори, мітинги, демонстрації, ходи й пікетування. Чому ж у нас відстоюють це право для кожного громадянина країни виходять лише кілька сотень? Часто як відповідь на це запитання можна почути твердження, що ми різні, ми не такі, як вони, вони не такі, як ми, і всяку іншу дурницю про психологію та генетику. Я з цим абсолютно не згодний. Ми всі вийшли з одного довгого тоталітарного минулого. Можливо, для нас просто це не настав час зрозуміти, що ті, хто жертвує свободою заради «стабільності» і «комфорту», зрештою втрачають й те, й інше, й третє.

Андрій ФЕДОРОВИЧ (Москва, підприємець):

— Злочинний режим Путіна знищив усі демократичні цінності в Російській Федерації. У путінських мас-медіа існує тільки одна думка — думка путінізму, якому взагалі плювати на громадян РФ, які підтримують Братній Народ України. Злочинний режим Путіна в Україні агонізує у своїй останній стадії перед швидкою безславною кончиною. Самого Путіна очікує доля януковича. Навряд чи знайдеться країна, яка його прийме. У лютому 1945 року морський піхотинець Українець Майкл Стренк у найкровопролитнішому для США сухопутному бою Другої світової війни за японський острів Іодзіма підняв на горі переможний Прапор США, не тільки прославивши Корпус морської піхоти США на століття, а й своїм подвигом, що був гаряче підтриманий усім американським народом, навіть наблизив закінчення Другої світової війни. Поблизу Арлінгтонського національного цвинтаря за мотивами фотографії «Підняття прапора на Іодзімі» було споруджено монумент полеглим солдатам США, у тому числі Українцеві Майклу Стренку. А тепер американці повинні захистити Україну від військової агресії режиму Путіна й допомогти Українському Народу підняти Український Прапор там, де йому належить бути, а саме на території всієї України. ЄС і США повинні вжити всіх можливих заходів для якнайшвидшого звільнення Надії Савченко та повернення її здоровою та неушкодженою в Україну. Росія й путінізм не мають нічого спільного! Росія — вічна! Путінізм — режим тимчасових правителів! Усі цивілізовані країни щиро бажають того, що сказав Лідер України: «У нас усе буде добре, ми переможемо, з нами правда, з нами Бог, з нами весь світ». УСЬОМУ СВІТОВОМУ СПІВТОВАРИСТВУ НЕОБХІДНО ОБ'ЄДНАТИСЯ ПРОТИ ВІЙСЬКОВОЇ ЕКСПАНСІЇ ПУТІНІЗМУ В УКРАЇНІ! З режимом Путіна треба «вести справи» тільки з позиції Сили — і це Істина. Путін — замовник убивства Лідера російської опозиції Бориса Нємцова, а організатор — директор ФСБ РФ Бортніков. Путін особисто віддав наказ убити лідера опозиції. Почерк такий само, як під час вбивства Політковської, — в день народження Путіна, щоб російська і світова громадськість і думати не сміла... А Нємцова за 200 метрів від Кремля, щоб також російська і світова громадськість навіть думати не сміла... У Росії нелегітимного тимчасового правителя Путіна замовленими театралізованими «розслідуваннями» злочинів займаються самі злочинці, тому тільки Міжнародний Трибунал поставить крапку в ганебній історії режиму Путіна...

Підготувала
Наталя ЯРЕМЕНКО.
Мал.
Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ЛИСТИ З ДОНЕЦЬКА

Їмо й танцюємо

Нещодавно на в'їзді до центрального Ворошиловського району Донецька з'явився барвистий білборд із великим написом: Malina. Хоча це просто реклама якоїсь фірми, але сприймається вона як вивіска на в'їзді до «столиці» горезвісної «ДНР». Сприймається вона як обіцянка забезпечити розкішне й веселе життя, як у злодійській малині, де відпочивають і розважаються після своїх нічних справ лихі люди. Враження посилюється ще й тим, що правителі новоявленої «республіки» зі шкіри лізуть, прагнучи підбадьорити зажурених городян, організовуючи всілякі масові заходи — що ні день, то якесь свято: то парад на честь річниці своєї влади, то день Георгіївської стрічки, то День прапора, то річниця горезвісного референдуму про незалежність Донбасу... Придумали ще врочисте погашення нових поштових марок у Донецьку, Єнакієвому та інших містах. Найсмішніше те, що жодна пошта в «ДНР» уже півтора року не працює! А вже всіляких концертів, виставок, великих і малих збіговиськ із різних приводів та інших заходів узагалі не злічити. Загалом, прокинься, танцюй і співай.

Підбадьорювати народонаселення Донбасу — нагальна потреба, тому що обіцяне ватажками «ДНР» благоденство, немов міраж у безкрайній пустелі, не наближається, а, швидше, віддаляється, розчиняючись у повітрі. Людей насамперед турбує стрімке падіння життєвого рівня. Хоча харчів на полицях магазинів начебто достатньо: є хліб, м'ясо й ковбаси, овочі поки що не переводяться, однак ціни на все піднялися на важкодоступну висоту. Такі колись дешеві продукти, як макарони, крупи, цукор, стають не по кишені незаможним. Та що там казати, навіть квашена капуста перевищила сторублеву відмітку! А до аптеки хоч не заходь, оскільки, глянувши на ціни, ще більше занедужаєш. Тут навіть у твердолобих прихильників «ДНР» виникають похмурі думки, що вбивають будь-які ілюзії стосовно прийдешнього процвітання.

А з настанням зими стає зовсім сумно — у квартирах дончан стало холоднішати. Навіть у центральних районах Донецька батареї тижнями стоять холодні, а гаряча вода подається за графіком, який називають стрибаючим, — її частіше немає, ніж є.

У таких ситуаціях зазвичай намагаються знайти винуватих, насамперед, звісно, на стороні. Так діють і ватажки «ДНР» — відповідь в них давно готові: тепла в будинках немає через підступ українських олігархів, які скорочують подачу газу. Ну а ціни на харчі та ліки, на думку ватажків «ДНР», зростають винятково через блокаду, що її влаштувала Україна. Багато продуктів доставляють з Росії, до того ж не тільки із сусідніх Ростовської, Білгородської, Курської областей, а навіть з Алтаю та Приуралля. Перевезення їх стає у велику копієчку, тому, мовляв, ціни і зростають. От тільки, судячи з них, відстані цих перевезень розтягуються як гума.

А справжня причина відома будь-якій більш-менш грамотній людині: Росія накачує ринок «ДНР» грошима, які не підкріплені виробництвом товарів і послуг, і вони, ці порожні гроші, як їм і належить за законами економіки, стрімко дешевшають, перетворюючись на фантики. З огляду на все, мабуть, незабаром жителі «ДНР» стануть мільйонерами, як це було під час «великої інфляції» у середині 1990-х.

Ну а оскільки ватажкам «ДНР» не під силу впоратися з інфляцією і зростанням цін, то вони діють за відомим рецептом, усілякими шумними акціями відволікаючи населення від темних думок про сьогодення й майбутнє. Добре, по досвід далеко ходити не треба: більшовики 75 років дурили народ, відволікаючи шумом навколо полярних станцій, ідіотськими вітівками з риттям каналів, підніманням цілини, БАМом, казками про прийдешній комунізм, де всі будуть задоволені та щасливі. Тільки от чи надовго вистачить терпіння в жителів Донбасу, якне-як люди все-таки порозумнішали.

Ян СОРОКА.

Як канадці всиновлюють воїнів

Ольгу Антимоні я пам'ятаю школяркою Лолітою Смаковою, яка прийшла у школу молодого журналіста, що працювала при дніпропетровській обласній газеті «Зоря». Тут ми з нею й познайомилися. А незабаром на сторінках нашої газети вийшла перша її замітка. Згодом Лоліта закінчила факультет журналістики Московського державного університету, потім Вищі режисерські курси, працювала на НТВ у Москві, знімала документальне кіно. Вже п'ять років живе у Торонто. Працює на російськомовному каналі RTVi («Ар-ті-віай»), подорожує світом, продовжує працювати в документалістиці.

Нове ім'я — Ольга — отримала при хрещенні. І хоч прізвище у неї тепер теж нове, свої авторські і режисерські роботи вона оприлюднює під іменем Ольга Смакова. Нинішнього приїзду в Україну, крім власних планів, Оля мала ще важливе доручення, яке й стало приводом для цієї публікації.

Отець Іван з Федором, молодшим сином Ольги Смакової, який за час перебування в Україні встиг попрацювати волонтером у київському і дніпропетровському госпіталях.

— У Канаді є організація «Adopt a soldier» («Усинови солдата»), — розповіла Ольга. — Створили її рік тому колишній киянин Гена Березовський і канадець, ірландець за походженням, Джон Бродхед.

У передачі «Час інтерв'ю» на RTVi, яку веде мій чоловік Грегорі Антимоні, Гена так пояснив її мету: допомогти воїнам, ветеранам, інвалідам нової війни. Знаючи умови пострадянського простору, він вважає, що ці люди найбільш уразливі, і що вони, як і ветерани минулих війн, можуть бути забутими. В Інтернеті він знаходить конкретних людей, які стали каліками, а по всьому світу тих, хто може їм допомогти. Йдеться не про великі кошти, а про п'ятдесят-сто доларів, які можуть виділити зі своїх невеликих зарплат звичайні люди. Але щоб це була не разова пожертва, а постійна підтримка. Тому й назва організації така: «Усинови солдата». Ще одна умова — передавати ці гроші з рук у руки. Тому Гена шукає будь-яку можливість, щоб зекономити на переказах — просить тих, хто їде в Україну, домовляється з батьками українських студентів, щоб вони не пересилали своїм дітям кошти, а передали їх постраждалим, натомість він відшкодує ці суми студентам. Крім того, той, хто вручає гроші, робить знімок з цієї події — таким чином і організація, і благодійник упевнені, що пожертва дійшла до адресата.

Сергій Коваль із сім'єю на набережній у Дніпропетровську. Сергій — «кіборг», боронив донецький аеропорт.

От у Дніпропетровську я вручила Сергію Ковалю, який отримав контузію, сто доларів від Алли Лосєвої, яку знаю особисто. Сім'я Лосєвих велика, дружна і небагата. Алла зізналася, що довелося відмовитися від додаткових уроків для доньки, але не може бути байдужою до подій в Україні. Її родина хоче спілкуватися з Сергієм.

Із таким же дорученням я побувала і у Сергія Товстика у Підгородному. Сергію тридцять п'ять, має двох дочок. У вересні минулого року в боях поблизу селища Червоний Партизан на Донеччині під час мінометного обстрілу йому відірвало ліву руку. Праву через травму медики ампутували в госпіталі. До війни Сергій працював системним адміністратором, ремонтував радіо- і телеапаратуру, тому, щоб знову сісти за комп'ютер, йому потрібні сучасні біонічні протези, які коштують 200 тисяч доларів.

Сергій Товстик із дружиною і донькою вдома у Підгородному.

До Дніпропетровська ми їхали з Києва, де також я передала гроші ще двом підопічним канадських благодійників, а всього у них під опікою до двадцяти солдатів-інвалідів і кілька сімей, які втратили годувальників. Хоча казати, що це канадські благодійники, було б неправильно. Гена називає їхню організацію містком між тими, хто потребує допомоги, і тими, хто допомагає. А благодійників знаходить не лише в Канаді, а й у Сполучених Штатах, в Німеччині і навіть в Росії. Вони вже дружать зі своїми підопічними і, коли випадає можливість, зустрічаються. Гена сам щодня спілкується з ними. Зараз намагається організувати ще і психологічну допомогу, думає, як реалізувати пропозицію від організації, яка в Торонто спеціалізується на собаках — компаньйонах пораненого.

— Що найбільше вразило в людях, у яких ти брала інтерв'ю?

— Оптимізм! Мене ще в Канаді вразила розповідь Гени Березовського. Він спілкувався із солдатом, у якого нема двох кінцівок, і запитав його, як він почувається. А той відповів: «Я щасливий! Я один вижив із сорока. Тридцять дев'ять закінчили своє життя в двадцяти семи чорних мішках. І аналіз ДНК виявив у цих мішках тільки чотирьох із них ...».

У Києві я зустрічалася із Славою Буйновським, який втратив на війні руку і ногу. Йому пощастило: волонтерка в госпіталі, яка доглядала за пораненими, не могла відірватися від Славиної палати... Тепер вони разом. Один бізнесмен подарував Славі будинок у Сумській області, там зараз живе його мама. А його подруга розповідала, що Слава, незважаючи на каліцтво, — справжній чоловік і господар, навіть машиною кермує.

— Ти їдеш ще на Черкащину. Там теж у тебе якась місія?

— Хочу провідати отця Івана (в миру Іван Іванович Катькало). Познайомилися ми з ним понад десять років тому у Перевальному в Криму. Мені розповіли про священика, який своїми руками церкви будує і цілий рік, за будь-якої погоди, у водоспаді купається — це притому, що був інвалідом, паралізованим, а зарядкою, обливанням сам себе зцілив.

Коли Крим захопили «зелені чоловічки», почула повідомлення, що у Перевальному біля військової частини перед ними стали священики. Я зрозуміла, що це отець Іван із синами (обидва вони священики, ровесники моїх синів), а церква його одразу за військовою частиною. Я зателефонувала в Перевальне, а невдовзі сама вже була там. Військову частину здали, церкву відібрали. Зрозуміло було, що йому треба забиратися з Криму.

Ольга Смакова.

Хоч як не жаль залишати три церкви, дві з них, там де служили сини, будував у повному розумінні слова своїми руками. А ще господарство, сотня вуликів...

Урешті-решт отець Іван загорівся ідеєю летіти в Канаду. Ми зробили три візи — з ним їхали також матушка Світлана і старша дочка Марія, хвора на ДЦП. Жили вони у нас три місяці. Отець Іван став у Торонто дуже популярною людиною. Бував в українських громадах, греко-католики запросили служити у своїй церкві, надійшли замовлення на вироби з дерева (власне, за ці гроші він потім купив будинок в Україні). Люди запрошували служити літургію вдома. Служили і у нас, і у Лосєвих. До речі, саме після цього Алла Лосєва стала допомагати Україні.

Вони мали можливість залишитися в Канаді біженцями. Але, проживши місяць, отець Іван почав проситися додому. Матушка дуже хотіла залишитися, бо відкривалися перспективи для Марії — школа, реабілітація, благополучне життя. Але він був непохитним. На початку вересня поїхали. Прощаючись, сказав: «Я їду будувати Канаду в Україні». Оселилися в Черкаській області. Зараз отець Іван доводить дім до ладу. На канадський манер у двоповерховому будинку закладено чотири ванні кімнати з душовими і туалетами, у дворі вирили водойму...

Я вірю, що дійде черга і до більш важливих речей. Що в Україні, як і в багатонаціональній Канаді, буде добре жити всім. Що ви побудуєте країну, де кожному знайдеться місце, де ніхто нікому не заважає, ніхто нікого не дратує. Перспектива України — жити саме за такими правилами, і українці починають це усвідомлювати.

Гостю зустрічала
Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Фото надано автором.

Музейний експонат повернувся з передової

Колісний станок від крупнокаліберного кулемета провоював рік у зоні бойових дій. І нічого б дивного, якби це не був експонат Чернігівського історичного музею імені В. Тарновського.

У той час, коли у наших захисників не вистачало придатного озброєння, до музею звернулися бійці батальйону «Азов» з проханням допомогти. І станок, що був на експонуванні з військового складу, музейники передали оборонцям. На нього був встановлений кулемет Владимирова зразка 1955 року і він провоював до кінця вересня цього року. Пройшов навіть Іловайський котел.

Про це чернігівці дізналися на урочистій церемонії повернення експоната до музею.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.
Фото Володимира КОВАЛЯ.

Між морем і степом

Приазовський степ сьогодні являє собою не лише безкрає поле та кручі над морем, а й цілу систему оборонних укріплень. Трасу із Донецька до Маріуполя перекривають «наїжачені» бетонні тетраподи. Візерунки в кольорах національного прапора, що ними розмальовані споруди, викликають захоплення. Але сам факт розташування бетонних блоків посередині шляху нагадує, що поряд — війна.

Донбас зарівається в землю в буквальному розумінні: цілі ділянки в «мирних» районах зайняті фортифікаційними спорудами, а польові роботи селяни проводять з урахуванням карти мінних полів. На шляху від Запоріжжя до Маріуполя — кілька блокпостів, де перевіряють транспорт, документи і речі пасажирів. Приморське місто — в кількох кільцях оборони, хоча й живе повноцінним життям з усіма його атрибутами: ходить транспорт, димлять заводські труби, працюють школи, лікарні й театр.

Спокій мешканців забезпечують військові. На опорному пункті відділу прикордонної служби «Маріуполь», розташованому на березі затоки Азовського моря, облаштовують позиції військовослужбовці. На схилах споруджені бліндажі та окопи. Частину робіт уже виконано, хоча складені неподалік дошки, інші будматеріали та мішки з піском свідчать: після завершення будівництва пункт спостереження готовий стати справжнім переднім краєм оборони.

Піднімаємося на верхній поверх пункту технічного спостереження. У гарну погоду крізь прилади **(на знімку внизу)** видно протилежний берег Таганрозької затоки, територію колись сусіда, а нині — супротивника. У мирний час звідси можна було милуватися морськими краєвидами та панорамою індустріального міста. Зараз на фоні моря — силуети бійців у повному екіпіруванні **(на знімку вгорі)**.

«У зв'язку з обстановкою вносяться корективи до організації служби та чисельності персоналу. Якщо раніше основним завданням було насамперед спостереження за морською ділянкою, супроводження суден, контроль за дотриманням прикордонного режиму, то тепер додалися нові. Такі, як виявлення та протидія диверсійно-розвідувальним групам, недопущення висадки десанту супротивника, ведення бойових дій у разі необхідності», — перераховує начальник відділу Володимир Різник.

Каже, що на морській ділянці кордону траплялися факти появи нерозпізнаних суден, які не виходили на зв'язок і не відповідали на запити.

«Взаємодіємо із загоном морської охорони, вони на катерах виходять, здійснюють огляд, встановлюють, що за судно. Хто і з якою метою перебуває на нашій ділянці. Трапляється, причина «мовчання» — суто технічна: не всі судна оснащені сучасними навігаційними системами. Або людський фактор, коли просто невідповідально ставляться до правил», — зазначає співрозмовник.

«Поки що спроб висадки диверсійних груп на берег у зоні відповідальності нашої ділянки не було зафіксовано. Головним чином вживаємо заходів із недопущення таких фактів, і робота ведеться серйозна», — підкреслює начальник відділу.

Ліна КУЦ.

Маріуполь
Донецької області.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ТУРБОТА

Голова облради став... Святим Миколаєм

Подарунки діткам трьох прийомних сімей у селі Вільхівці-Лази вручив голова Закарпатської ОДА.

— Рівно рік тому, в кінці грудня 2014-го, я їздив у Троїцьке Попаснянського району (це на самій лінії фронту, біля Дебальцевого), — наводить слова Геннадія Москаля його прес-служба. — Селище вже тоді було оточене бойовиками з трьох боків і постійно потрапляло під обстріли, однак справжнє пекло там почалося наприкінці січня, під час боїв за Дебальцеве.

Відвідав тоді багатодітну родину і вручив дітям солодощі. Пригадую, як вони раділи несподіваному гостю, і вірю — з цими дітками й зараз усе гаразд, вони гарно відсвяткували Миколая. А сьогодні поїхав у закарпатську глибинку — село Вільхівці-Лази на Тячівщині, щоб зробити подарунки дітям, які виховуються в трьох прийомних сім'ях. Дуже доглянуті, виховані хлопчики й дівчатка, хоча коли їх узяли в родини, дехто не розумів назв кольорів і не розрізняв, яка ручка ліва, а яка права. Як на крайньому сході, так і на крайньому заході України діти однаково радіють подарункам і чекають дива на Миколая. Головне, щоб дорослі влаштували їм справжнє свято, незважаючи на різні сімейні обставини, політичні баталії чи реальні бойові дії.

На славу вдалося свято й у Великоберезнянській санаторній школі-інтернаті. Такого казкового прибуття гостей тут ще не бачили за свою півстолітню історію. Нині це єдиний навчальний заклад на Закарпатті, де виховуються діти із особливими потребами: із серцево-судинними захворюваннями, із малозабезпечених та багатодітних сімей, сироти та просто кинуті напризволяще батьками.

Малечу і колектив учителів потішив приїзд голови обласної ради Михайла Рівіса, який завітав сюди як справжній Миколай **(на знімку)** з подарунками. Він навідався у спальний корпус та поклав солодощі на кожне ліжечко. Треба було бачити, з якою радістю розгортали діти подарунки від самого Миколая. Тим більше, що до свята приєдналися ще одні традиційні гості з солодкими подарунками — керівництво Закарпатської митниці. Ось уже 15 років вони навідуються саме до дня Святого Миколая, аби привітати своїх підшефних.

Опісля директор школи-інтернату Іванна Ромочуська запросила усіх оглянути новорічно-різдвяну виставку робіт учнів: вишивки, картини з бісеру та дерева, малюнки дитячих мрій. А потім гості побачили справжнє майстерно підготовлене колективом педагогів та учнями концертне дійство зі піснями, танцями та віршами.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото прес-служби облради.

Резервістам, волонтерам та добровольцям виплатять гроші

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

З перших днів початку бойових дій чимало українців виявили добровільне бажання стати на захист територіальної цілісності країни. Перші хвилі добровольців набирали на військову службу за скороченою процедурою як резервістів. В той час, коли питання захисту рубежів стояло надзвичайно гостро, бійці не задумувались, в якому правовому становищі вони йдуть захищати країну.

Різницю правового статусу, порівняно із військовослужбовцями, резервісти відчули, коли отримали поранення, інвалідність. Відповідно до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», до видів військової служби не відноситься служба в резерві, дані особи навіть не належать до зайнятого населення, а тому не можуть мати статус військовослужбовців.

Розмір підвищується

19 вересня 2015 року набрала чинності постанова уряду №691, якою підвищили розмір одноразової грошової допомоги в разі інвалідності резервістам, які безпосередньо брали участь в антитерористичній операції. Варто зазначити, що до моменту прийняття цієї постанови, резервістам, які брали участь у бойових діях в перші місяці запеклих боїв та отримали інвалідність, призначалася допомога від держави майже вдвічі менша порівняно з військовослужбовцями.

Отже, резервісти можуть отримати допомогу в таких розмірах: у разі встановлення інвалідності I групи — 250-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб; у разі встановлення інвалідності II групи — 200-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб; у разі встановлення інвалідності III групи — 150-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб.

Проблеми, що потребують розв'язання

На сьогодні, у зв'язку з тим, що соціальні гарантії резервістів та військовослужбовців врегульовані різними нормативними актами, є розбіжності в призначенні пенсій цим особам у разі інвалідності, розмірах пенсій у разі втрати годувальника сім'ям загиблих. Тому активно обговорюється можливість поширення статусу військовослужбовців на тих резервістів, які брали участь в антитерористичній операції.

Поранені отримають грошову допомогу

25 грудня 2015 року набирає чинності закон, який вирішив питання, що до недавнього часу лишалося поза увагою, зокрема, щодо виплати особам із числа добровольців та волонтерів, які стали інвалідами внаслідок поранень, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, та членам їхніх сімей (у разі смерті таких осіб), одноразової грошової допомоги.

З моменту набуття законом чинності добровольці та волонтери, яких було поранено, отримають одноразову грошову допомогу в розмірах: 250-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, — у разі встановлення інвалідності I групи; 200-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, — у разі встановлення інвалідності II групи; 150-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, — у разі встановлення інвалідності III групи.

Отже, триває постійна правова робота над наданням і реалізацією соціальних та правових гарантій всім особам, котрі стали на захист держави в найтяжчі часи.

Наталя ТИТАРЕНКО.

Без сенсацій, або Грабуй награбоване

Як сенсація подавалася останніми днями інформація про те, що Росія перемістила дві бурові установки, що належать кримському підприємству «Чорноморнафтогаз», у російські територіальні води.

Однак жодних сенсацій немає і не було. Півтора року тому, у березні 2014 року, разом із самим півостровом Росії відійшло й усе майно, що раніше перебувало в державній власності України.

У тому числі й майно підприємства «Чорноморнафтогаз», підприємства з понад тридцятирічною історією розвідки, видобутку й буравлення газу й нафти на шельфі Чорного й Азовського морів. Видобуток газу невеликий, приблизно 2—2,5 млрд. куб. м на рік, нафти — майже 7 тисяч тонн.

Однак розвідка морських надр триває. Перспективними виглядають Безіменне й Одеське родовища в північно-західній частині Чорного моря. Саме на Одеському родовищі й проводили буравлення дві нові бурові установки, які скромно позначають буквено-цифровими позначеннями — В-312 і В-319. Свого часу вони мали назви «Незалежність» і «Петро Годованець». Перша була названа на честь незалежності України, друга на честь одного з першопрохідників морського буравлення на Чорному морі. Навколо них колись розгорівся великий скандал у ЗМІ.

Загальні прогнозовані запаси в Одеському й Безіменному родовищах становлять майже 23 млрд. м куб. газу, якого вистачить мінімум на 20-30 років.

Крім того, на Прикерченському родовищі існують перспективні запаси нафти. Саме там і планується розмістити дві високотехнологічні бурові.

Сторожові кораблі Прикордонслужби України намагалися дізнатися, куди переміщують вишки, але втручання російських прикордонних кораблів звели ці спроби нанівець.

Насправді, у цій історії багато дивного й незрозумілого. Бурові установки перебували на цих родовищах з 2013 року, нікуди не переміщаючись. Родовища розміщені за сто кілометрів від українського узбережжя, зокрема Одеси. Невже було складно якось вирішити це питання, коли стало зрозуміло, що анексія вже відбулася.

Крім того, на родовищах уже після березня 2014 року встановлювалися блок-кондуктори з житловими комплексами. Це такі потужні конструкції, які зводяться над експлуатаційними свердловинами, з вахтовою командою, яка здійснює контроль видобутку природного газу.

Між блок-кондукторами вже прокладено по дну моря газогін, ще один планується прокласти й до кримського берега, а газ знову ж таки піде в Крим. Видобуток природного газу проводиться в нейтральних водах як мінімум на декількох точках родовищ «Штормове» і «Голіцина» у Чорному морі, Східно-Казантипського в Азовському морі.

Реакція на переміщення бурових надійшла від Прикордонслужби України й від НАК «Нафтогаз України». А також від українського МЗС, який висловив «глибоке обурення» у зв'язку з буксируванням бурових установок «Чорноморнафтогазу».

У заяві українського МЗС, розміщеному на сайті відомства, зазначено, що буксирування двох бурових установок «Чорноморнафтогазу» з Одеського газового родовища розцінюється як «черговий епізод широкомасштабного грабежу майна й природних ресурсів» України з боку Росії.

За даними НАК «Нафтогаз України», збитки держави тільки по «Чорноморнафтогазу» становлять: 15 родовищ нафти й газу і на суші, і в морі, три площі покладів нафти й газу, Глібовське підземне газосховище, понад 1200 кілометрів магістральних газогонів, 43 газорозподільні станції, 29 одиниць плавзасобів, чотири плавучі бурові установки.

Упущено можливість вести розробку родовищ, запаси яких становлять майже 50 мільярдів кубометрів газу, 3,5 мільйона тонн нафти й 1 мільйон тонн газоконденсату.

НАК «Нафтогаз України» заявила, що вимагатиме в міжнародних судах відшкодування збитків від втрати активів у Криму, включаючи шельф, і повернення контролю над ними.

Збитки лише за 2014 рік становлять майже 600 мільйонів доларів, а вартість утрачених активів — приблизно 700 мільйонів доларів.

Поки відбувається потрясання документами на дипломатичному рівні й значними цифрами в майбутніх судових засіданнях, на Одеське родовище прибула ще одна установка «Чорноморнафтогазу» — «Таврида» і буксир «Центавр». Їх також спокійно розмістили на цих родовищах, але вже під охороною російських прикордонників і кораблів берегової охорони.

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

КОМЕНТАРІ

Із зазначеного питання «Голос України» поспілкувався з провідними експертами енергетичної галузі. Наші співрозмовники вважають, що здійснити технічно переміщення бурових вишок до українського берега одразу після анексії Криму було неможливо. Проте звертають увагу: державне акціонерне товариство «Чорноморнафтогаз» могло і повинно було скористатися юридичними можливостями, щоб протистояти захопленню майна.

Сергій Дяченко, провідний експерт енергетичних програм Центру Разумкова:

— Анексія була здійснена швидко, а ці вишки не так просто перемістити. Можна було б зробити простішу річ: штаб-квартиру «Чорноморнафтогазу» перевести на підконтрольну українську територію — наприклад до Херсонської області, а також вивезти документацію, печатки тощо.

Я не скажу, що це вирішило б питання, але це набагато ускладнило б загарбникам роботу. І про такий варіант ішлося набагато раніше, ніж сталася анексія.

Повернення вишок — складова ланцюжка кримської проблеми. Дипломатичним шляхом це зробити неможливо. Єдиний варіант, окрім політичного рішення в контексті повернення півострова та активів, — це позиватися до суду. Але такі процеси тривають навіть не роками, а десятиліттями.

Дмитро Марунич, співголова Фонду енергетичних стратегій:

— Перевезти комплекс «Чорноморнафтогазу» до українського прибережжя було нереально. Щоб якось його вберегти, треба було, щоб персонал підприємства одразу зайняв певну принципову позицію. Чого за півтора року анексії, на жаль, не відбулося, і не розумію, чому.

Щоб перемістити ці вишки, потрібна велика кількість технічних засобів: буксири, навігація тощо. Це складний захід, який потребує залучення величезної кількості осіб і відповідно певних погоджень. Адже зміна водних маршрутів, якими пересуваються судна, може призвести до негативних наслідків з погляду безпеки судноплавства.

Можна позиватися до суду і вимагати компенсації за обладнання. Але рішення ніхто вам не спрогнозує.

Бурові вишки, як такі, Україні не потрібні. Вони ж не працюють як окремий елемент сам по собі. Для їх функціональної роботи треба побудувати трубопроводи, виходи на суходіл. Це величезний комплекс заходів. Імовірність того, що тепер ці бурові необхідні Україні, зважаючи на значну економічну кризу, невелика.

Записала
Юлія КІНЗЕРСЬКА.

Фото
Сергія ПАВЛІВА (Укрінформ).

«А поутру они проснулись...»

«В уряді виникли сумніви щодо професіоналізму влади Криму, передає «РИА Новости» з посиланням на джерело в кабінеті міністрів. «Професіоналізм і якість роботи регіональної влади викликає серйозну занепокоєність у керівництва уряду», — цитує співрозмовника агентство. За даними «РИА Новости», приводом для занепокоєння стали слова глави півострова Сергія Аксьонова про відсутність фінансування. 18 грудня Аксьонов заявив, що регіон не одержав «ані копійки» у рамках федеральної цільової програми розвитку Криму й Севастополя. Глава республіки запропонував передати повноваження з витрати коштів бюджету місцевої влади».

«Новая газета». 20.12.2015

Заради справедливості варто відзначити, що «піонерами» у пропозиціях про передачу повноважень з витрати бюджетних коштів «на місця» були не кримчани. Навесні 2014 року, ще до «референдуму», в оточенні тодішнього «народного мера» Севастополя Олексія Чалого народилася пропозиція використовувати для всіх фінансових операцій влади (і не тільки — аж до оплати населенням послуг ЖКГ) місцевий банк «Морський». Банкіром був близький до О. Чалого однофамілець «глави Криму» В'ячеслав Аксьонов.

Один з моїх знайомих, який називає себе політичним аналітиком на громадських засадах, новину прокоментував коротко: «Ані Україна, ані Росія створити «общак» не дозволять — ця мрія не здійсниться». І він мав рацію: незабаром Крим і Севастополь наводнили відділення всіляких російських банків. Зокрема, зарплати (а це тільки в Севастополі й тільки за один місяць — сотні й сотні мільйонів рублів) держчиновники стали одержувати у філіях банку «Росія».

Через кілька місяців після того, як президент В. Путін оголосив про «повернення Криму й Севастополя в рідну гавань», «кримських мрійників» вдарили по носі показово. У травні в. о. губернатора Сергій Меняйло, який прийшов на заміну «народному меровi», звільнив одного з найбільш активних організаторів кримських подій лютого-березня Дмитра Бєліка з посади заступника керівника міського «уряду». Очевидно, що ані звільнений чиновник, ані севастопольці такого розвитку подій не очікували: Д. Бєлік, по суті, у період «революції» взяв на себе керівництво міською виконавчою й представницькою владою. А вже підсумки голосування місцевих депутатів в «революційні» сесії й севастопольський результат «референдуму» 16 березня — мало хто сумнівався, що це практично повністю результат роботи Д. Бєліка.

З коментаря того ж мого знайомого громадського політаналітика, «звільнення відбувалося з особливим цинізмом»: усі ЗМІ смакували фразу С. Меняйла, який проводжав у відставку свого заступника, на численні телекамери: «Відправляємо в тривалу відпустку».

Відпустка виявилася справді тривалою: Д. Бєлік не тільки не виграв вибори в міські «законодавчі збори», але й на могу С. Меняйла й О. Чалого був виведений зі складу політради місцевого партосередку «Единой России».

У «тривалій відпустці» Д. Бєліка мало хто із севастопольців, а тим більше кримчан, готові були побачити закономірність, адже багатьом з «дітей революції» хотілося вірити у випадковість.

Приблизно через рік навіть оптимісти зрозуміли, що місцевих політиків і керівників із гри витісняють системно: у міському «уряді» севастопольців не залишилося на помітних посадах, а один із заступників «губернатора» (як і Д. Бєлік, який активно просував «російську весну» у Севастополі) Євген Дубовик от уже другий рік не може позбутися приставки «в. о.».

Доля «відставників» спіткала майже всіх депутатів міськради, які голосували навесні 2014-го за «Севастополь — Крим — Росія»: тільки одному Іллі Журавльову вдалося тепер уже під прапором ЛДПР зберегти мандат народного представника.

Іншим пощастило значно менше. Російський політик Костянтин Затулін, який намагався на вересневих торішніх виборах увійти в севастопольські «закзбори», широко відомий своїм специфічним ставленням до України, зумів заручитися підтримкою всього лише 16 відсотків голосів севастопольських виборців. Доля із ще одним активним прихильником «русского мира», колишнім лідером партії «Русский блок», Геннадієм Басовим обійшлася значно жорсткіше. Спочатку із крісла партійного лідера й керівника депутатської фракції в міській раді він пересів у крісло керівника похоронного бюро. Через півроку опинився в СІЗО: заарештували за одержання хабара від підприємця, якій хотів надавати послуги на цвинтарі. Через тиждень у пресі з'явилося повідомлення, що правоохоронці стосовно Г. Басова порушили другу кримінальну справу.

Активним політичним діячам не завжди допомагає навіть голосна декларація про те, що вони відходять від справ. Лідер сепаратистського руху «Севастополь — Крим — Росія» Валерій Под'ячий улітку минулого року заявив, що «задоволений приєднанням Криму до Росії», припиняє свою політичну діяльність і має намір зосередитися на викладацькій роботі. Наприкінці нинішнього року кримські ЗМІ повідомили про те, що викладача Академії біоресурсів і природокористування Кримського федерального університету В. Под'ячого звільнять із вузу з початку 2016 року. Причина в тому, що за російським законодавством особи, засуджені за кримінальними статтями, не мають права займатися викладацькою діяльністю. А В. Под'ячого в 2011 році Апеляційний суд Автономної Республіки Крим засудив до трьох років позбавлення волі за «зазіхання на територіальну цілісність і недоторканність України».

Свою резонансну заяву про неодержання півостровом 15 мільярдів рублів, передбачених федеральною цільовою програмою розвитку Криму й Севастополя до 2020 року, «глава Криму» Сергій Аксьонов чомусь доповнив пропозицією «не шукати винних».

Хенрік ЗГУРСЬКИЙ.
Сімферополь—Севастополь—Ялта.

«Це спрут, якому необхідно відрубати щупальця»

Пам'ятається виступ Георгія Туки в липні цього року при призначенні його керівником Луганської військово-цивільної адміністрації. Серед пріоритетних завдань, які ставив перед собою новий очільник області, він назвав боротьбу з корупцією і контрабандою. Тоді багато хто йому повірив, враховуючи, що волонтер Тука і його команда не тільки займалися забезпеченням бійців у зоні АТО, а й боролися з контрабандою на цій території. З одного боку, у нового глави ВЦА був деякий досвід боротьби з цим соціальним злом, а з іншого — мала значення та обставина, що на Луганщині Тука був новою людиною, і міцних старих уз, що зв'язують його по руках і ногах, тут не мав. Привертала і заява Георгія Туки про те, що своїм прикладом він покаже, що областю можна керувати, «не стаючи багатим, не крадучи і збагачуючи в такий спосіб жителів цієї землі».

Керівник Луганської ВЦА Георгій Тука і начальник ГУ Національної поліції в Луганській області Юрій Покиньборода.

Напевно, у Георгія Борисовича була своя програма боротьби з корупцією на території області, але про це ніколи не йшлося. І тільки нещодавно Тука заявив журналістам, що з перших днів своєї діяльності на посаді глави ВЦА (а це треба розуміти, як з перших днів боротьби з корупцією), він домагався зміни керівництва управління внутрішніх справ у Луганській області. «Чотири місяці я домагався зміни керівника луганської міліції й, нарешті, мені це вдалося. Я зараз почуваюся абсолютно комфортно, працюючи з новим главою поліції», — зізнався він і додав, що тепер у нього є «великі питання до діяльності або бездіяльності прокуратури та СБУ в Луганській області».

Наступ на корупцію в області почато з різних флангів. Найбільш успішний прорив, мабуть, зробили фахівці управління внутрішнього аудита, які перевірили низку організацій і установ. На жаль, у кожній із них виявлено масу порушень і прояви корупцій. При цьому Георгій Тука стверджує, що й автодор, і охорона здоров'я, і будівельні фірми, і транспортники порушують закон під наглядом, точніше сказати, під «кришуванням» з боку правоохоронних органів. «Іноді дві контори кришують той самий процес, розподіляють між собою сфери впливу. Це спрут, якому необхідно відрубати щупальця», — каже він і зізнається, що працювати в даному напрямку важко. Радує тільки те, що у своєму бажанні та прагненні побороти корупцію він не один. З'явилося багато соратників, один із яких — начальник Національної поліції в Луганській області Юрій Покиньборода.

«Проблема корупції актуальна не тільки для цивільних інститутів влади, а й силових, — вважає Георгій Тука. — Я думаю, що загибель наших бійців і корупція — абсолютно пов'язані між собою ланцюжки. Наведу тільки один приклад. Проводилася таємна спецоперація. Було визначено час і місце збору групи військових. Як тільки всі зібралися в призначеному місці — сюди прилетіло шість «Градів». Стався явний витік інформації. А якщо казати прямо, — її було продано», — розповів Георгій Тука. Начальник ГУ Національної поліції в Луганській області Юрій Покиньборода теж не приховує корупцію у своєму відомстві. Під час перевірки фінансової діяльності фінвідділу обласного управління поліції було виявлено низку істотних недоліків. Сьогодні розпочато ревізію всіх кримінальних проваджень, які були припинені за останній рік. А таких налічується майже 300 справ, і особливо Покиньбороду цікавлять ті, які стосуються питань економіки. «У мене є інформація, що справи закривалися за гроші. У нас уже вивчено 137 кримінальних проваджень, із них по 113 ухвалено обгрунтовані рішення, а 24 ми спрямували до прокуратури Луганської області для вирішення питання про скасування рішення по закриттю цих проваджень», — повідомив Покиньборода.

Майже щодня зведення поліції повідомляють про спроби незаконного переміщення товарів через лінію розмежування. Проте, незважаючи на доказову базу, місцеві суди виносять виправдувальні вироки на користь «контрабандистів». Керівництво області має достатньо інформації, яка підтверджує, що в схемі з незаконного переміщення товарів у зоні АТО задіяні як корупціонери з підрозділів МВС, Збройних Сил, так і підрозділів незаконних збройних формувань. Як відомо, сьогодні в обласному поліцейському відомстві триває чистка рядів. Тут позбуваються старих корумпованих кадрів і приймають нових людей, які готові служити чесно. Юрій Покиньборода сподівається, що в підсумку поліція очиститься і «зможе сміливо дивитися людям в очі». Вірить у це й Георгій Тука, підбиваючи підсумок проведеній роботі. Зміни на краще, безумовно, є: навели порядок у проведенні конкурсів серед автоперевізників, перевіряються фірми з ремонту доріг, комерційні аптеки, бюджетні організації та ін. Відкриті десятки кримінальних справ, про які поки що не говорять в інтересах слідства. Робота триває, але до цілковитого успіху ще далеко.

Фото прес-служби ВЦА.

Чекати на дядька не варто

Луганщина створює цільову програму залучення інвестицій

Без такої лоції просування вперед неможливе, тим більше в умовах, у яких за останні два роки опинилася область: 84% промислового виробництва регіону залишилося на окупованому боці. Існуючий на українській території великий бізнес в основному зосереджений у чотирьох містах — Сєвєродонецьку, Рубіжному, Лисичанську й частково в Кремінній. Однак і тут не все благополучно, оскільки окремі бюджетоутворюючі підприємства дотепер не можуть відновити свої виробництва через змушені зупинки під час проведення бойових дій. В економічному відношенні область ослаблена, вона показує найбільше падіння економіки серед усіх регіонів України. Без інвестицій, без допомоги держави, міжнародних донорів їй не обійтися.

Водночас тут розуміють, що «плану Маршалла» на Луганщині очікувати не варто. Поки держава не дасть чітких, конкретних гарантій, не виробить реальну політику стосовно Донбасу, жоден надійний інвестор сюди не зайде. Сьогодні в регіоні створилася така ситуація, коли інвестори й бізнес існують окремо, самі по собі, хоча й визнають, що не можуть одне без одного. Луганщина, наприклад, дуже розраховує на допомогу банків, однак з усіх, до кого область зверталася по допомогу, ніхто не виявив до неї навіть малого інтересу. Логіку такого ставлення, у принципі, можна зрозуміти: банківський бізнес, як і будь-який інший, потребує створення умов для вигідного вкладення своїх коштів. Таких умов держава ще не створила, поки що над цим думає. Але Луганщина не може чекати.

Вважається, що великий бізнес завжди знайде ресурси й зможе самостійно поліпшити свої справи, чого не може зробити дрібний підприємець. У цьому зв'язку в області звертають увагу саме на малий і середній бізнес. Причому установка така: утримати його на території, не дозволити залишити її межі. Причини для таких хвилювань є. Ведення бізнесу в умовах АТО поєднане з великими труднощами, і деякі підприємці їх не витримують. Наприклад, обсяг продажів продукції одного із сєвєродонецьких підприємств за останній рік знизився настільки, що перед власником постала загроза банкрутства. Вихід із цієї ситуації він вбачає у тому, щоб перевезти свій бізнес в інший регіон країни, в якому продукція буде затребувана. Якщо підприємство закриється, без роботи залишаться 200 людей. Тому обласна влада вирішила більше працювати з тим бізнесом, що залишився на території регіону, створювати йому умови для розвитку й у такий спосіб, до речі, повертати до себе втрачену довіру. Крім того, існує великий дефіцит професійних кадрів, які покинули регіон, рятуючись від війни. Експерти кажуть, що на повернення цих фахівців сподіватися не варто. Багато хто уже знайшов своє місце в столиці, в інших великих індустріальних містах країни і там будують свою кар'єру. Демографічні процеси дуже сильно вдарили по Луганщині. Але що можна зробити в умовах АТО?

Ці питання обговорювалися на круглому столі, який зібрав представників бізнесу, різних державних відомств, науки й керівників департаментів військово-цивільної адміністрації. Визначаючи подальшу стратегію розвитку області, учасники зустрічі внесли чимало пропозицій, які спрямовані на підтримку місцевого бізнесу. Йшлося, зокрема, про створення спеціальних майданчиків, де акумулюватиметься необхідна інформація, створюватимуться бізнес-проекти та програми, говорили про невикористані ресурси і можливості. Сьогодні, наприклад, в області існує велика проблема з реалізацією молочної продукції. Мережі крупних супермаркетів, що працюють у регіоні, не беруть продукцію місцевого сільгоспвиробництва, посилаючись на довгострокові договори з іншими виробниками. Проте із власниками торговельних підприємств можна знайти спільну мову, якщо зацікавити їх вигідною пропозицією. Скажімо, знизити орендну плату за землю, яку вони займають, а у відповідь отримати можливість реалізовувати продукцію регіону в супермаркетах. Власне, ідея не нова, однак вона не знайшла застосування, хоча спроби вибудувати таку систему були. Тепер, схоже, обласна влада узялася за неї серйозно.

Також мова йде й про більш широке використання міжнародної допомоги в розвитку малого та середнього бізнесу. Уже є показові приклади, коли за допомогою грантів міжнародних організацій така категорія населення, як переселенці, почали свій бізнес і поступово розвиваються. Що стосується великих інвестицій, то тут в області замислилися. Щоб заманити інвестора, слід, насамперед, відремонтувати дороги, налагодити інфраструктуру, створити резерв фахівців тощо. Тобто, поки уряд країни сушить голову над стратегією з відновлення зруйнованого господарства Донбасу, Луганська область намагається щось зробити власними силами. Зараз вивчається можливість створення декількох виробництв з випуску будівельних матеріалів, поновлення роботи асфальтобетонних заводів. Ресурсна база для такого виробництва в області дуже хороша — є і пісок, і глина, і шлаки. Тож у ВЦА вирішили, що треба розбудовувати власне виробництво, а не купувати будівельні матеріали на стороні. Вигода від цього очевидна — податки залишаються в області, бізнес розвивається, а головне — зменшується армія безробітних.

Зрозуміло, що і обласна влада, і громадськість сьогодні намагаються поліпшити ситуацію в регіоні, але без допомоги держави багато які їхні спроби будуть приречені на невдачу.

АКТУАЛЬНО

Об'єднання зусиль добродійників дає позитивний результат

У Рубіжному відкрито приймальню для внутрішньо переміщених осіб. Основним її завданням є пошук, об'єднання і залучення до практичної роботи всіх волонтерських організацій і благодійних фондів, що працюють із внутрішньо переміщеними особами.

Тут переселенці можуть отримати психологічну і гуманітарну допомогу, первинну юридичну консультацію, допомогу в працевлаштуванні, пошуку житла. Всі види послуг надаються безплатно.

Громадська приймальня почала свою роботу в тестовому режимі ще в листопаді. За цей час її відвідало понад 300 переселенців.

Представник офісу Агентства США з міжнародного розвитку в Україні Уоррен Мерфі вважає, що такий центр — «це чудовий приклад того, наскільки плідним може бути співробітництво волонтерів із державними органами влади». Проект зі створення громадської приймальні для переселенців реалізовано благодійним фондом рубіжанського бізнесмена Юрія Цибулі «Надія» у рамках проекту «Українська ініціатива зі зміцнення впевненості» (UCBI) за фінансової підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID).

Обласне радіо розширило мовлення

Обласне радіо «Пульс» розширило сферу свого мовлення, і тепер його можна слухати в FM-діапазоні на непідконтрольних українській владі територіях — у Первомайську, Кіровську й Слов'яносербську. Крім того, на повну потужність виведено передавач у Станиці Луганській на частоті 99,5 МГц, тому сигнал радіостанції приймають не тільки в Станично-Луганському районі, а й у Луганську.

На думку керівника обласної ВЦА Георгія Туки, «це важливий крок в інформуванні населення про діяльність української влади, альтернатива пропаганді, яка затьмарює мозок і душі жителів тимчасово окупованих територій».

Тепер щогодини в ефірі звучать новини від радіо «Пульс», у рамках спільного проекту в ефірній мережі можна послухати «Хроніку Донбасу» від «Суспільного радіо» і новини радіо «Свобода». Це дає змогу створити докладну інформаційну картину дня.

Дрова збирати небезпечно, та і без тепла не вижити

У мешканців селища міського типу Новоолександрівка, розташованого за 65 км на захід від Луганська і підконтрольного «ЛНР», уже вісімнадцять місяців немає електро- і газопостачання. А все це через пошкодження на лініях електропередач і газової магістралі в результаті бойових дій ще влітку 2014 року. Керівництво «ЛНР» не докладає зусиль для відновлення аварійних ділянок. Щоб вижити сьогодні, люди змушені для опалення своїх домівок заготовляти дрова в лісі. ОБСЄ попереджає населення, що деякі ділянки заміновано, проте люди такі поради ігнорують: без тепла вони не виживуть. До слова, за останній тиждень піротехнічні підрозділи ДСНС обстежили 22,47 га, на яких виявили та знищили 54 вибухонебезпечні предмети.

Сторінку підготував Павло Воронцов

«Волонтерську ялинку» зібрали з подарунків для бійців активісти громадського руху «Краматорські бджілки». На передову вони повезуть продукти та теплі речі, *передає наш власкор Владислав Леошко*

У селі Нова Гребля на Вінниччині шоковані браконьєрським промислом. Майже п'ятдесят лебедів загинули або дістали травми після розстрілу зграї на ставку. За фактом полювання на птахів, занесених до Червоної книги, відкрито кримінальне провадження. Поранених лебедів селяни забрали на свої подвір'я, щоб вилікувати, *повідомляє наш власкор Віктор Скрипник*

Кияни відмовляються від газових лічильників, навіть — безплатних

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На підприємстві запевняють: за газопостачання столиці можна бути спокійними. Хизуються, мовляв, «Київгаз» стало єдиним міським газовим підприємством у країні, що повністю погасило борг перед НАК «Нафтогаз України». «Якщо підсумовувати — у вас вдома може не бути світла чи води. Але газ у вас буде точно», — запевнив киян Андрій Лях.

Проте його слова можуть і не справдитися. Стабільність газопостачання тисяч київських родин уже у січні наступного року — під великим питанням. І причина цього — не технічні негаразди, а чинне законодавство. Згідно з Законом України «Про забезпечення комерційного обліку природного газу», «Київгаз» зобов'язаний встановити лічильники у квартирах та будинках, де блакитне паливо використовується для підігріву води та приготування їжі (тобто — де встановлені газові колонки та плити), до кінця цього року. Попри те, що оплату цих робіт компанія бере на себе — охочих скористатися пропозицією не так і багато. «Люди відмовляються від встановлення лічильників, навіть безплатних. На сьогодні у нас є майже дев'ять тисяч таких відмов. Цифри говорять самі за себе: сьогодні є системна проблема із обладнанням квартир, де є газові плити та колонки, приладами обліку», — розповіла «Голосу України» Оксана Шамановська, директор департаменту матеріально-технічного забезпечення ПАТ «Київгаз». За її словами, проблема виникла через необґрунтовано занижені норми споживання газу, які були введені у травні цього року. Мовляв, фактично, користуючись і конфоркою, і колонкою, кожен киянин споживає блакитного палива більше, ніж це передбачено урядовими нормами. Тому встановлювати лічильники їм — економічно невигідно. У результаті, із запланованих на цей рік майже 17 тисяч приладів обліку, «Київгаз» встановив лише 4,5 тисячі.

На підприємстві «відмовників» штрафами чи же пенею не лякають. Натомість просто обіцяють дотримуватися законодавства: «Згідно з Законом України, з 1 січня тим, хто відмовився від встановлення лічильника (стосується квартир та будинків, де є газова колонка та плита), має бути припинено газопостачання. Якщо не надійде інших вказівок згори, ми будемо змушені виконати цю норму закону», — зізналася Оксана Шамановська. Хоча, на її думку, краще спрацював би інший аргумент — збільшення норм споживання газу, що стимулювало б населення встановлювати лічильники.

До слова, у квартирах та будинках, де газ використовується лише для приготування їжі, також має бути запроваджений стовідсотковий облік. Це — наступний крок. І зробити його газопостачальне підприємство та споживачі мають до кінця 2018 року.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Головний газорегуляторний пункт ГГРП-3 — один з об'єктів, який було модернізовано у 2015 році.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Їх гріє небесне світило

Полтавська «Сільгосптехніка» почала користуватися електроенергією, «добутою» з променів сонця. Задля цього простору двоповерхову споруду обладнали відповідними батареями та станцією. Останню встановили безпосередньо у будівлі, а тридцять сонячних батарей — на даху.

Спеціалісти розповідають, що згадана система перетворення енергії небесного світила на електричну найефективніше діє у прохолодну сонячну погоду. Ні спека, ні заметілі цьому, м'яко кажучи, не сприяють. Досконала технологія дає змогу накопичувати електрику в спеціальних батареях і обходитися без підключень до міської мережі.

До речі, від природного газу для опалення приміщення тут відмовилися ще два роки тому. Саме тоді на підприємстві встановили твердопаливний котел, який працює на дровах. За цей час він себе повністю окупив.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Нові котли зекономлять паливо

Два нові автоматизовані твердопаливні котли запустили в котельнях міського комунального підприємства «Хмельницьктеплокомуненерго».

Вони працюватимуть на пелетах, виготовлених з деревини, соломи, ріпаку, торфу, а також на дровах та трісках. За рахунок цього гаряча вода і тепло подаватимуться Палацу творчості дітей та юнацтва, ДЮСШ, навчально-виховному комплексу та в житлові будинки.

Реконструкція стала міській скарбниці у півтора мільйона гривень. До кінця 2015-го в експлуатацію введуть ще одну твердопаливну котельню, тож загалом у місті їх працюватиме вісім.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Лікувальний комплекс допоміг звести Євросоюз

У санаторії матері та дитини «Пролісок», що в селі Грем'ячому Ківерцівського району на Волині, на міжнародній конференції підбито підсумки проекту «Розвиток співробітництва в галузі санаторно-курортного туризму на україно-польському прикордонні». Його учасники ознайомилися з водолікувальним комплексом (на знімку), збудованим в оздоровниці в рамках співпраці з Польщею і ЄС. Головні партнери — Волинська облрада, Грем'яцька сільська рада, громадська організація «Волинська асоціація вчених та інноваторів» та гміна Біща (Люблінське воєводство Республіки Польща).

— Цей проект, окрім інвестицій у санаторій, допомагає розбудовувати ще й інфраструктуру регіону, розвивати туризм, — розповідає грем'яцький сільський голова Наталія Мельник.

Загальний бюджет проекту становив 2 047 845 євро. З них кошти Євросоюзу — 1 843 060 євро, 184 455 євро — внесок обласної ради.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

Пошук інвесторів в Facebook розкритикували

Кримські бізнесмени розкритикували ідею «губернатора» Севастополя Сергія Меняйла шукати потенційних інвесторів через Інтернет. «Інвестору не треба допомагати — йому треба не заважати», — вважає один з бізнесменів. Деякі читачі свою думку про ініціативу «губернатора» висловлюють так: «Відкати напряму, без посередників».

Вл. інф.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Виділили гранти на розробки школярів

Наукові дослідження учнів освітніх закладів Херсонщини та їхні самостійні розробки в галузі IT місцева влада відтепер заохочуватиме фінансово. Для цього обласна рада виділила спеціальні гранти по п'ятдесят тисяч гривень. Їх отримають п'ять загальноосвітніх шкіл і Центрів дитячої та юнацької творчості у Каховському, Каланчацькому, Білозерському, Скадовському та Нововоронцовському районах області.

Якщо експеримент визнають успішним, кількість грантів у майбутньому можуть і збільшити.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Виводять зарплату з тіні

Працівники Державної фіскальної служби на Чернігівщині при перевірках підприємців почали аналізувати звіти, щоб з'ясувати, відповідають обсяги робіт кількості найнятих працівників чи, може, бізнес потребує значно більше трудових ресурсів.

Як повідомив начальник управління доходів і зборів з фізосіб Головного управління ДФС у Чернігівській області Андрій Шалигін, завдяки таким заходам упродовж року офіційно оформлені трудові відносини з 3364 найманими працівниками. До державної реєстрації залучені 1022 особи. А додатково до бюджету з початку року спрямовано понад два мільйони гривень податків.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігівська область.

ЦИФРА

42 581 підручник

для учнів четвертих класів та понад 29 тисяч підручників для семикласників отримали школярі Львівщини. За ними вони вивчатимуть математику, фізику, природознавство та інші дисципліни.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Турботливе таксі

В Одесі почало роботу таксі з незвичайною назвою «Турбота». Ідея його створення належить Віталію Кравченку — інвалідукolясочнику, який переїхав сюди з Донецька, щойно почалися воєнні дії.

Однак ідея Віталія так і могла залишитися мрією, якби за реалізацію проекту не взялася одеська компанія «ТИС». Для потреб спеціалізованого сервісу переробили мікроавтобус, у якому тепер можуть поміститися до восьми інвалідів на колясках, а також особи, що їх супроводжують. При цьому вартість проїзду — не вища, ніж у середньому беруть таксисти в Одесі.

Кирило ВОРОНКОВ.

Одеська область.

У Новодністровську здійснено пуск третього гідроагрегату Дністровської ГАЕС (Урядовий портал)

Питимуть чисту воду з глибин

Найдовший у сільській місцевості водогін здали в експлуатацію на Вінниччині. Загальна протяжність труб, якими вода подається в оселі Яришівки Тиврівського району, становить майже двадцять кілометрів. Глибина свердловини — понад п'ятдесят метрів.

Забезпечити мешканців села централізованим водопостачанням вдалося завдяки участі місцевої громади у швейцарсько-українському проекті «Підтримка децентралізації в Україні» DESPRO. На спорудження водогону витрачено 3,4 млн. грн., з яких 1,1 мільйона внесли мешканці із власних заощаджень, 1,4 млн. грн. надали швейцарці, решта — внески обласного, районного та сільського бюджетів.

За словами першого заступника голови Вінницької ОДА Андрія Гижка, протягом останніх десяти років участі громад краю у проекті DESPRO у сільських населених пунктах прокладено 42 водогони.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На подію чекали двадцять років

У мешканців села Петрового Софіївського району на Дніпропетровщині свято: з кранів пішла вода. Введено в експлуатацію новий водогін. Його вартість перевищила 11 мільйонів гривень. Гроші виділили обласна влада й місцева громада.

— Село було з водою двадцять років тому. І то недовго, — розповів софіївський сільський голова Петро Сегеда. — Сьогодні вода повернулася. І це для людей величезне свято. Мешканці села змушені були купувати привозну воду понад двадцять років. А це по кишені не всім, особливо страждали пенсіонери.

Відзначимо, що з початку року в регіоні прокладено шість водогонів загальною протяжністю майже півсотні кілометрів.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

Показники не відповідають нормам

Відчутне погіршення якості питної води на Херсонщині фіксує санепідслужба. З 12 691 відібраної проби за мікробіологічними показниками нормам не відповідали 723, за санітарно-хімічними — ще 198. Причина не лише у забрудненні природних джерел води, а й у проблемах комунальних підприємств, які забезпечують роботу водогону та каналізаційних систем.

Єдине втішає: у курортних Голопристанському та Скадовському районах області якість питної води все-таки вища від середньої норми, стверджують у Головному управлінні Держсанепідслужби Херсонщини.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

РЕГІОН: РІВНЕНЩИНА

Реліквія з Берестецької битви

Раритетну панагію — кругловидий медальйон з образом Богоматері **(на знімку)**, який здавна як знак духовної гідності носили православні архієреї, — виставили в музеї Національного історико-меморіального заповідника «Поле Берестецької битви», що в селі Пляшева Радивилівського району на Рівненщині.

Найймовірніше цей медальйон належав митрополиту Йоасафу, котрого благословляли в Єрусалимі і який 1651 року благословляв на Берестецьку битву гетьмана Богдана Хмельницького. Знайшла цей раритет, який вирізняється наявністю місця для святих мощів, пошукова експедиція під орудою відомого археолога Богдана Прищепи (детальніше про це читайте на нашому сайті golos.com.ua).

Євген ЦИМБАЛЮК, краєзнавець.

Фото автора.

ЛЕП з'єднала зі столицею

Напередодні Дня енергетика відбулося урочисте введення в дію повітряної лінії електропередачі «Рівненська АЕС — підстанція «Київська», яка забезпечує електроенергією столицю та Центральний і Північний регіони. У відкритті повітряної лінії взяв участь Президент України Петро Порошенко.

Магістральна лінія електропередачі «Рівненська АЕС — підстанція «Київська» дасть змогу вперше з 1986 року повноцінно забезпечити потужності для столичного регіону, збільшити потужність для Київського енерговузла на 700 мегават, а також змінити баланс електрогенерації та збільшити відсоток атомної енергії — дешевого джерела електроенергії, потужності якої були обмежені мережами. Це, своєю чергою, дасть змогу зменшити об'єми теплової генерації, а відтак — скоротити спалювання дефіцитного вугілля.

Будівництво лінії та додаткового трансформаторного поля на підстанції «Київська» тривало чотири роки. Проект фінансувався державними компаніями «НАЕК Енергоатом» та «НЕК «Укренерго», а також Європейським банком реконструкції та розвитку, Європейським інвестиційним банком.

Олександра ЮРКОВА.

Обирають «Янголів добра»

Доброчинців Івано-Франківщини запрошують до участі у конкурсі «Благодійне Прикарпаття-2015». Конкурс передбачає 17 номінацій, і кожен, хто здійснював благодійницьку діяльність протягом року, може подати заявку.

Конкурс для місцевих філантропів відбувається в області вперше та є складовою національного конкурсу «Благодійна Україна», заявив президент Асоціації благодійників України, голова оргкомітету загальноукраїнського конкурсу Олександр Максимчук. За його словами, це єдиний проект у країні такого масштабу, який висвітлює діяльність людей доброї волі.

Заявки на конкурс приймають до 14 лютого в електронному вигляді за адресою info@tyanhel.org.ua. Церемонія нагородження відбудеться 13 березня 2016 року. На переможців чекають благодійні «Оскари» — унікальні бурштинові статуетки «Янгол добра», які привіз на Прикарпаття Олександр Максимчук.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Підприємець покарала ЖКП за недбальство

Півтора року тому через постійні затоплення з технічного поверху житлового будинку в самому центрі Запоріжжя закрився магазин. Співвласниця торговельного закладу Світлана Борищук пішла до суду, щоб довести, що саме недбала експлуатація систем гарячого водопостачання і пожежогасіння з боку КП «Основа» стала причиною цих бід.

Суд призначив дві будівельно-технічні та економічні експертизи і зрештою виніс свій вердикт: КП «Основа» (монополіст житлового господарства у Запоріжжі) має компенсувати заявниці майже 134 тис. грн. плюс 18 тисяч гривень — за проведення експертиз і судовий збір.

Судова перемога підприємця видається непоганим почином.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

Благодійний марафон триває

Тернопільські волонтери, серед яких Ната Бенч та Вікторія Фаріон, які ініціювали проект «Благодійний марафон-2015», за 85 тис. грн. придбали для обласної дитячої лікарні електроенцефалограф. Це дасть змогу ефективніше лікувати дітей, хворих на епілепсію, а таких в області понад 600. Кошти на медобладнання збирали під час марафону. Участь у ньому взяли всі охочі. Єдина умова — внести пожертву на будь-яку суму. Назбирали так понад 100 тис. грн.

— Епілепсія перебуває на третьому місці серед захворювань нервової системи, — каже заступник головного лікаря з поліклінічної роботи Оксана Яворська **(на знімку)**. — У нас на обліку понад 1,2 тис. дітей, хворих на цю недугу. Ми дуже вдячні за прилад, який допоможе швидко діагностувати хворобу та простежити за ефективністю лікування. Досі у нас був один енцефалограф і обслуговував він переважно дітей-інвалідів, решті треба було чекати черги.

Наступного року волонтери знову організують марафон, адже це ефективний спосіб об'єднати людей заради благородної мети.

Людмила НАКОНЕЧНА.

Тернопільська область.

Фото автора.

СПОРТ

Просимо скасувати проведення гран–прі в Ялті

Федерація плавання України звернулася до Міжнародної федерації плавання (FINA) з проханням про скасування серії гран-прі зі стрибків у воду сезону-2016 в Ялті.

Про це повідомив генеральний секретар ФПУ Андрій Власков.

— Федерація плавання України як член FINA звернулася до організації з проханням врахувати, що Ялта — це не Росія, а Україна, і скасувати це рішення. Нам уже відповіли, що заяву взято до розгляду, ну а як воно вийде, подивимося. Сподіваюся, це технічна помилка, — сказав Андрій Власков. — Залежно від цього вживатимемо дій, якщо потрібно — протест висловимо. Але не думаю, що FINA навмисне ухвалила таке рішення. Найімовірніше, що це російська федерація стрибків у воду чи федерація плавання запропонували FINA такий проект, а там не розібралися, де Ялта...

Українець — кращий тренер року в Азербайджані

Футбол. Наставник «Габали» Роман Григорчук отримав нагороду кращого тренера 2015 року в Азербайджані.

Романа Йосиповича відзначено престижною нагородою «Тренер року» за результатами опитування, яке проводилося серед представників засобів масової інформації, повідомляє Futbolxeber.az.

Під керівництвом Григорчука «Габала» вперше в своїй історії вийшла до групового етапу Ліги Європи та виборола «бронзу» азербайджанського чемпіонату. До речі, клуб продовжив контракт з українським тренером до червня 2017 року.

Моурінью має очолити «червоних дияволів»

Жозе Моурінью стане новим тренером знаменитого англійського клубу «Манчестер Юнайтед». Як уже повідомлялося, власник лондонського «Челсі» достроково розірвав контракт з португальцем, за що виплатить йому багатомільйонну компенсацію в фунтах.

За інформацією The Sun, Моурінью вже погодив умови п'ятирічного контракту з «червоними дияволами». А от нинішнього тренера манкуніанців нідерландця Луї ван Галя збираються відправити у відставку через серію невдач ще цього року.

«Бронзовий» стрибок Абраменка

Фристайл. Пекін (КНР). Перший у сезоні етап Кубка світу з лижної акробатики. Добра новина: українець Олександр Абраменко виграв бронзову медаль. Ця відзнака стала вже п'ятою кубковою нагородою у кар'єрі 27-річного спортсмена з Миколаєва. Як відомо, в березні цього року він виграв етап Кубка світу в Мінську (Білорусь).

Турнір у столиці Китаю тривав два дні. Другий — був командним, який український тріо у складі Абраменка, Миколи Пуздерка та Ольги Полюк завершило на восьмому місці. Водночас кваліфікаційна для командної першості спроба йшла до особистого заліку кожного спортсмена. І ось тут Олександр показав «бронзовий» результат, на 119,91 бала виконавши «гвинт-два-гвинт».

Ми — серед призерів у Туреччині та Мексиці

Бадмінтон. Мерсіна (Туреччина). Міжнародний турнір рівня International Challenge з призовим фондом 15 тисяч доларів. Чемпіон України Дмитро Завадський посів третє місце.

Мехіко (Мексика). Етап Кубка світу. Призовий фонд 50 тисяч доларів. Віце-чемпіон України Артем Почтарьов посів третє місце у чоловічій одиночній категорії на етапі Кубка світу, який відбувся 15—20 грудня. Окрім бронзової медалі, Артем набрав 3850 очок, котрі йдуть до олімпійського заліку.

Добірку підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

У Національному музеї літератури України відбулась презентація книжки «Самі про себе. Автобіографії українських митців 1920–х років». Як розповіла упорядник видання Раїса Мовчан, до збірки ввійшли автобіографії 105 поетів, письменників, мовознавців, зокрема Христі Алчевської, Остапа Вишні, Володимира Сосюри. Упоряднику вдалося розшукати 101 фотографію героїв книжки — один із знімків аж у Празі. Більшість письменників, про яких ідеться у виданні, були репресовані та загинули в радянських тюрмах і таборах, *повідомляє журналіст Світлана Христенко*

Східні міста ведуть свій відлік від запорозьких козаків

У рамках VI Міжнародної київської книжкової виставки, що завершилась у столичному Українському домі, відбулась презентація книжки доктора історичних наук, директора Науково-дослідного інституту козацтва при Інституті історії НАНУ, автора численних досліджень минулого України, Росії, Польщі Тараса Чухліба «Мечем і оралом. Донбас — древняя земля Украины». У вступній частині монографії, що побачила світ у видавництві «Кліо», автор зазначає, що у багатьох мешканців шахтарського краю характерні козацькі прізвища — Забірко, Нагнибіда, Порохня (до речі, в Новоазовському районі є й хутір із такою назвою), Чалий, Моторний, Малий, Куций, Глоба, Захарченко, Череда. А чимало міст та сіл мають старовинні назви — Авдіївка, Райгород (там колись були козацькі пристань і фортеця. — Авт.***), Сіверськ, Старобільськ, Дружківка та інші.***

Тарас Чухліб презентує свою нову книжку.

Хто бував у невеличкому райцентрі Селидове, той знає, що названо містечко на честь засновника — запорозького козака Селида, який, повертаючись із походу на Азов до рідної Полтавщини, зупинився на ночівлю, а коли вранці побачив степовий простір — вирішив залишитися тут назавжди. Тепер на в'їзді до містечка вже багато років височіє пам'ятник воїну-хліборобу. Місцеві краєзнавці розповідали, що років із десять тому чи трохи більше на центральному кладовищі й на околиці міста ще можна було побачити сиві могили з кам'яними козацькими хрестами.

Тарас Чухліб, спираючись на історичні факти, зазначає, що землі сучасних Донецької та Луганської областей (ці терени відомі під назвами Дике Поле, Поле, Польна Україна) з початку XVI століття активно освоюються запорозькими козаками, що завжди мали під рукою меч та орало. Заселяючи степові простори після завершення московсько-литовської війни у 1500—1503 роках, вони починають відчувати таку силу, що в 1577-му захоплюють і повністю руйнують ординсько-татарське місто Білий Сарай у Північному Приазов'ї (це на Білосарайській косі, на захід від устя річки Кальміус). А на відомій ще із скіфських часів Савур-Могилі встановлюють свою «сторожу».

Історик називає наші степові, приморські землі одним із найцікавіших цивілізаційних перехресть світу, тож не дивно, що за них завжди воювали різні народи, європейські й азійські країни. З другої половини XVI століття намагаються поставити свої застави на Сіверському Дінці московити, посилають сюди загони польські королі й литовські князі.

У розділі «Початок війни з московитами» Тарас Чухліб зазначає, що вже у 1585 році представник московського уряду на Дону повідомляє про розгром українцями російського караулу поблизу озера Багатий Затон. Боротьба за ці землі, за вихід до Чорного і Азовського морів триватиме роками. Автор наводить чимало дат і фактів, що свідчать про непримиренність запорозьких козаків та їхніх супротивників — московських васалів Золотої Орди. З початку XVII століття, пише історик, на землях Дикого Поля українці знаходять новий прибутковий промисел: вони примудрилися заробляти на данині, яку платить Білокам'яна своєму господарю, правонаступнику Золотої Орди Бахчисараю. Місцем передачі щорічного відкупного було обрано прикордонне містечко Валуйки, де посланці московського царя, низько кланяючись, вручали багаті підношення кримському ханові. У 1620 році українці, пише Тарас Чухліб, перестріли в степу московського посла Міляєва, забрали у нього «упоминки» для хана, а самого стратили. З тих відомостей, які збереглися, відомо, що через чотири роки козаки на Овечому Броді перехопили царських посланців Дашкова, Волкова, Ситникова і татарина Денкула-Батия, які везли в Москву ханську грамоту. Одному з бранців, Ситникову, вдалося вислизнути з козацького полону і повідомити цареві, що він бачив 700 українців на річці Молочні Води і трохи більше на ріці Тор (до 1784 року так називався Слов'янськ. — **Авт.**). Утікач додавав, що в районі Святогірського монастиря є «черкаси», а монахи розповідали йому про те, що козаки збудували на Сіверському Дінці цілу флотилію — 40 човнів.

Маловідомим є факт, наголошував під час презентації своєї невеликої за обсягом, але надзвичайно інформативної книжки Тарас Чухліб, що одними з перших українців, яких Москва відправила на заслання в Сибір, були п'ятеро козаків на чолі з отаманом Олексієм Шафраном, яких захопили московити 1626 року поблизу Валуйок.

Автор видання не лише детально розповідає про освоєння українцями донецьких земель, козацькі застави і караули на берегах Вовчої, Кринки (протікає через Макіївку, Шахтарський та Амвросіївський райони), Кальміуса, Торця, Солоної, а й дає мапу східних територій Війська Запорозького Низового. Саме на козацькій території, а не на підвладній московському царю чи Війську Донському були Олександрівка (так називався Донецьк за часів козаччини; поселення виникло задовго до будівництва тут металургійного заводу англійським промисловцем Джоном Юзом, якому, знаємо хто, свідомо приписував честь заснування міста), Зайцівка (нині Горлівка), Ясинувата, Авдіївка, Мар'їнка, Ясинівка (Макіївка), Ровенецька Слобода (Ровеньки), Кам'яний Брід (Луганськ), Бахмут (Артемівськ), Лисий Байрак (Лисичанськ) тощо.

Одним із найбільших адміністративних центрів Української козацької держави була Кальміуська паланка Запорозької Січі, що об'єднувала, крім Донецької, частину Луганської, Запорізької, Дніпропетровської, Харківської та Ростовської областей.

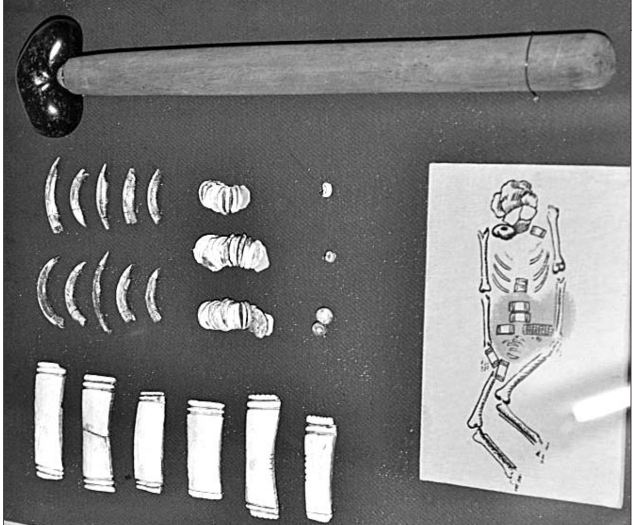
Пошуки свого родового коріння кілька років тому привели мене до відомостей про паланкових полковників Андрія Чорного (1746), Степана Чорного (1747) та Кузьми Чорного (1762), а відтак і на розкопки фортеці Домаха, заснованої, на думку краєзнавця М. Руденка, ще 1500 року посеред сучасного Маріуполя. Укріплення згодом стало центром Кальміуської паланки. Відомий історик Східної України Василь Пірко (з ним ми колись пройшли річками, якими запорожці, минаючи турецькі застави, рухалися з Хортиці по Самарі, Вовчій та Кальміусу в Азовське і Чорне моря) вказує на те, що тут 1754 року на місці старої дерев'яної була збудована кам'яна Свято-Миколаївська церква. Цю дату він і вважає роком заснування Маріуполя. Неподалік місцевого драмтеатру, в парку, на честь 500-річчя Українського козацтва встановлено пам'ятний знак, а у краєзнавчому музеї вже зібралася чимала колекція козацьких люльок, фрагментів зброї, куль, знайдених археологами під час розкопок у середмісті промислового велетня, виникнення якого «знавці» вітчизняної історії, як і у випадку з Донецьком, вперто пов'язують не з українськими козаками, а з московськими царями.

Після знищення Катериною II Запорозької Січі у 1775 році до Маріуполя переселили греків із Криму (свою першу Божу службу вони проводили в козацькій церкві), а землі козацької Донеччини і Луганщини включили до складу Азовської та Катеринославської губерній Російської імперії. За переписом 1778 року, підкреслює Тарас Чухліб, українців лише в Азовській губернії налічувалося 75 тисяч 338 чоловіків і 61 тисяча 568 жінок. Якщо на початку XVI століття Дике Поле було таки диким, то на кінець XVIII століття українці, які створили потужну військову організацію — Запорозьку Січ, залюбки міняли меч на орало, успішно заселили цей край, будуючи тут зимівники, фортеці й міста.

Пам'ятник українським козакам у Маріуполі.

Світлана ЧОРНА.
Фото автора.

Козацькі люльки, прикраси та найдавніша булава в експозиції Маріупольського краєзнавчого музею.

ДОВІДКОВО

У Маріупольському краєзнавчому музеї є надзвичайно цікаві експонати — кам'яні навершя булав із циліндричним отвором для держака, майстерно відшліфовані в епоху неоліту (3,5—4 тисячі років до н. е.). Знайдено їх у могильнику на лівому березі Кальміуса під час будівництва заводу «Азовсталь» у 1930-му. Відомий археолог і мистецтвознавець Микола Макаренко (який відмовився підписати акт про знесення Михайлівського Золотоверхого собору) дослідив 122 кістяки і багатий поховальний інвентар: рідкісні прикраси з гірського кришталю, порфириту, геширу, намисто з перламутру, нашивки для одягу з іклів кабана (знайдено 440 штук), прясельце (знаряддя ткацтва), кам'яні сокири й ножі, дві фігурки кабанів тощо. За рік до свого арешту, у 1933-му М. Макаренко видає монографію «Маріупольський могильник», де описує археологічний об'єкт приазовської скіфської культури світового значення. Неолітична булава, як вважають дослідники, була не лише зброєю, а й символом влади, як у козаків. Можливо, вже в ті прадавні часи у Приазов'ї, на українських теренах, формується каста, що за тисячоліття трансформується в лицарський орден запорожців.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:
продовжено строк здійснення процедури ліквідації ПАТ "КБ "АКТИВ-БАНК" та продовжено повноваження ліквідатора ПАТ "КБ "АКТИВ-БАНК" Луньо І.В. до 23.12.2016 включно. **0 800 308 108; www.fg.gov.ua.**

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:
відкликано всі повноваження ліквідатора ПАТ "КБ "ПРОМЕКОНОМБАНК" у Гулея О.І. з 21.12.2015. Всі повноваження ліквідатора ПАТ "КБ "ПРОМЕКОНОМБАНК" делеговані Славкіній М.А. з 21.12.2015. **0 800 308 108; www.fg.gov.ua.**

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:
відкликано всі повноваження ліквідатора АТ БАНК "МЕРКУРІЙ" у Куліша В.М. з 21.12.2015. Всі повноваження ліквідатора АТ БАНК "МЕРКУРІЙ" делеговані Єрмаку В.О. з 21.12.2015. **0 800 308 108; www.fg.gov.ua.**

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:
відповідно до постанови Правління НБУ від 17.12.2015 № 898 виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) прийнято рішення від 18.12.2015 №230 "Про початок процедури ліквідації АТ "Банк "Фінанси та кредит" та делегування повноважень ліквідатора банку", згідно з яким було розпочато процедуру ліквідації Публічного акціонерного товариства "Банк "Фінанси та кредит" (далі - АТ "Банк "Фінанси та кредит") з 18.12.2015 до 17.12.2017 включно, призначено уповноваженою особою Фонду та делеговано всі повноваження ліквідатора АТ "Банк "Фінанси та кредит" Чернявській О.С. строком на 2 роки з 18.12.2015 до 17.12.2017 включно.

Реквізити АТ "Банк "Фінанси та кредит": код ЄДРПОУ 09807856, МФО 300131, місцезнаходження: 04050, м. Київ, вул. Артема, 60.

Для отримання коштів вкладники АТ "Банк "Фінанси та кредит" з 23.12.2015 до 03.02.2016 включно, залежно від місця реєстрації проживання за паспортом, вказаному під час укладання договору банківського вкладу/рахунку з АТ "Банк "Фінанси та кредит", можуть звертатись з паспортом та ідентифікаційним номером до установ банків-агентів Фонду: АТ "ОЩАДБАНК", ПАТ "АЛЬФА-БАНК", ПАТ "ПІВДЕННИЙ" та ПАТ "ПУМБ". Детальна інформація на сайті Фонду: www.fg.gov.ua.

Вимоги кредиторів прийматимуться протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення газеті "Голос України" за адресою: 04050, м. Київ, вул. Артема, 60. **0 800 308 108.**

Заліщицький районний суд викликає 15 січня 2016 року о 9 годині 00 хвилин за адресою: м. Заліщики вул. Лисенка,1, третю особу: Казюка Олега Павловича, 29.01.1970 року народження, остання адреса проживання с. Солоне Заліщицького району Тернопільської області в судове засідання у адміністративній справі за позовом Шкірук Ярослави Павлівни до Солоненської сільської ради, третіх осіб Казюка Павла Петровича, Казюка Олега Павловича, Шкірука Олега Володимировича, Шкірука Володимира Степановича про визнання протиправним та скасування рішення сільської ради.

В оголошенні, поданному Українською Універсальною Біржею про оголошення аукціону з продажу активів ПАТ "БАНК ФОРУМ", шляхом відступлення прав вимоги за кредитами іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику Української універсальної біржі (http://www.uub.com.ua), надрукованому в газеті "Голос України " в №238(6242) від 17.12.2015р. на стор.23,внести зміни до лоту 39(зміни в частині право вимоги за кредитним договором) , а саме:

№ лота	Право вимоги за кредитним договором №	Інформація про забезпечення виконання зобов'язань за кредитним договором	Початкова ціна, грн. (без ПДВ)
39	0342/08/03-KLMf	Нежитл будівля складу сировини з автогаражем,ЗП- 590,4 кв.м, м. Дніпропетровськ,вул. Винокурова.Корп. права у ТОВ "ВАЛЕНТА-ДНІПРО" у розмірі 93,75%.Порука ФО	847 985 ,00

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:
продовжено строк здійснення процедури ліквідації ПАТ "ТЕРРА БАНК" та продовжено повноваження ліквідатора ПАТ "ТЕРРА БАНК" Ірклієнко Ю.П. до 23.12.2016 включно. **0 800 308 108; www.fg.gov.ua.**

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:
продовжено строк здійснення процедури ліквідації АТ "ЕРДЕ БАНК" та продовжено повноваження ліквідатора АТ "ЕРДЕ БАНК" Караченцева А.Ю. до 08.01.2017 включно. **0 800 308 108; www.fg.gov.ua**

У зв'язку з втратою вважати недійсною з 10.12.2015 печатку з реквізитами: №2, Товариство з обмеженою відповідальністю "ГРІН АГРО ТРЕЙД", м. Чернігів, Ідентифікаційний код 39318597.

Оголошення про намір передати в оренду державне майно, щодо якого надійшла заява.

Назва органу управління - Управління справами Апарату Верховної Ради України.

Орендодавець - Управління адміністративними будинками Управління справами Верховної Ради України.

Дані про об'єкт, щодо якого надійшла заява про оренду:

Балансоутримувач: Управління адміністративними будинками Управління справами Апарату Верховної Ради України.

Код ЄДРПОУ - 26252302, 01008, м. Київ, вул. Банкова, 6-8, тел. (044)255-42-81, 255-42-04.

Найменування об'єкта: нерухоме майно - частина площі першого поверху.

Місцезнаходження об'єкта оренди:
- м. Київ, вул. Грушевського, 18/2, 1,5 кв.м. на першому поверсі;
- м. Київ, вул. Садова, 3а, 1,5 кв.м на першому поверсі.

Загальна площа 3,00 кв.м.

Вартість майна за незалежною оцінкою: 192530,00 грн., без ПДВ станом на 07.12.2015.

Максимально можливий строк оренди: 2 роки.

Мета використання: розміщення банкомату АТ "ОЩАДБАНК".

Заяви про оренду зазначеного об'єкту приймаються протягом 10 робочих днів після опублікування оголошення за адресою: м. Київ, вул. Банкова, 6-8 а, каб. №409. Додаткова інформація за тел: (044)255-42-81, 255-42-04. Заяви подаються в окремому конверті з написом "Заява про оренду" із зазначенням найменування та місцезнаходження об'єкта оренди.

У разі надходження двох і більше заяв на об'єкт оренди, буде оголошено конкурс на право оренди відповідно до вимог абз. 3 частини 4 ст. 9 Закону України "Про оренду державного та комунального майна.

Протоколом № 2112/1 загальних зборів учасників ТОВ "ВАЛЬТЕС" від 21.12.2015 р. прийнято рішення про ліквідацію ТОВ "ВАЛЬТЕС" (Код ЄДРПОУ 39664811, 61013, м. Харків, вул. Шевченка, 146 оф. 38). Головою ліквідаційної комісії призначено Подуса Сергія Георгійовича.

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою : 61013, м. Харків, вул. Шевченка, 146 оф. 38.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ Банк "Демарк" оголошує аукціон з продажу активів, що обліковуються на балансі банку, на електронному торговому майданчику Української універсальної біржі (www.uub.com.ua)

№ лоту	Найменування об`єкту продажу			Інформація про забезпечення виконання зобов'язань за кредитним договором. Примітки.	Початкова ціна продажу лота, без ПДВ (не оподатковується ПДВ), грн.
	кредитний договір №	дата відкриття	Позичальник		
27	551	12.05.08	ТОВ "ТРК "УКРАЇНСЬКЕ КАБЕЛЬНЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ"	12 земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства загальною площею 51,0857 га. Кадастрові номера №3210945900:01:089:0137, 3210945900:01:089:0138, 3210945900:01:089:0139, 3210945900:01:089:0140, 3210945900:01:089:0135, 3210945900:01:089:0141, 3210945900:01:089:0120, 3210945900:01:089:0123, 3210945900:01:089:0124, 3210945900:01:089:0131, 3210945900:01:089:0129, 3210945900:01:089:0127. Місцезнаходження: Київська обл., Ірпінський район, Гостомельська селищна рада.	15 012 812,51
28	1315	24.12.07	ПАТ "ЧЕРНІГІВБУД"	Адміністративна будівля заг.пл. 1229,9 кв.м, будівля механічної майстерні заг.пл. 482,3 кв.м., будівля складу для матеріалів заг.пл. 267,3 кв.м. Місцезнаходження: м.Чернігів, вул. Щорса ,76. Баштовий кран КБ-403А, реєстраційний № 3456 (м.Чернігів, вул. Зелена); кран баштовий КБ-403Б, реєстраційний № 3651; кран баштовий КБ-308А, реєстраційний № 4579 (м.Чернігів, вул.Ціолковського, 24) (майно відсутнє).	3 782 721,6
	665	10.06.08	ПАТ "ЧЕРНІГІВБУД"	Комплекс, що складається зі спального корпусу заг. пл. 923,9 кв.м., спального корпусу заг. пл. 918,7 кв.м., спального корпусу заг. пл. 196,8 кв.м., ізолятору заг. пл. 74,1 кв.м., адміністративного приміщення заг. пл. 60,9 кв.м., складу заг. пл. 15,9 кв.м., складу заг. пл. 40,9 кв.м., складу заг. пл. 107 кв.м., їдальні заг. пл. 47,9 кв.м., клубу з естрадою заг. пл. 473,6 кв.м., душової кімнати заг. пл. 140,2 кв.м., погребу заг. пл. 111,4 кв.м. Місцезнаходження: Менський р-н, с.Бігач, буд.5.	2 268 449,19
	962	15.08.08	ПАТ "ЧЕРНІГІВБУД"	Кредит без забезпечення	643 807,13
	1022	27.05.11	ПАТ "ЧЕРНІГІВБУД"	4 квартири загальною площею 286,46 кв.м. : двокімнатна квартира № 1 загальною площею 80,50 кв.м . двокімнатна квартира № 2 загальною площею 77,56 кв.м., двокімнатна квартира № 3 загальною площею 77,56 кв.м., однокімнатна квартира № 4 загальною площею 50,84 кв.м.	3 642 444,00
	680	26.07.07	Фіз. особа	Верхній одяг (куртки, піджаки, плащі, шуби). Місцезнаходження: м. Чернігів, вул. Мстиславська, буд.49. (майно відсутнє). Порука фіз. особи.	2 094,89
	87	30.01.09	ТОВ "ДЕЛЬКРЕДЕ"	Земельна ділянка площею 3.1677 га, кадастровий №3222484800:03:012:0008, місцезнаходження: Київська обл., Києво-Святошинський р-н, Мироцька сільська рада.	8 250 555,6
	229	04.03.09	ТОВ "БРАМА ЛТД"	Земельна ділянка площею 3,0178 га, кадастровий №3222484800:03:012:0009, місцезнаходження: Київська обл., Києво-Святошинський р-н, Мироцька сільська рада. Під заставою в НБУ.	7 860 125,7
	73	26.01.09	ТОВ "СИГМАТРЕЙД"	15 земельних ділянок загальною площею 6,9045 га, місцезнаходження: Київська обл., Ірпінський р-н, Гостомельська селищна рада. Під заставою в НБУ.	17 983 350,00
	383	31.03.08	ТОВ "ПІК "ІНТЕРЄВРОГРУП"	Майнові права на отримання коштів за договором відступлення права вимоги №ПБ01/07/13 від 01.07.2013 року (Платник - ТОВ "ДЕСПЕРАДО") (майнові права відсутні)	1 329 347,25
	598	26.05.08	ТОВ "ПІК "ІНТЕРЄВРОГРУП"	3 земельні ділянки загальною площею 1,1508 га, кадастрові №3210945900:01:089:6272, №3210945900:01:089:6220, №3210945900:01:089:6197, місцезнаходження: Київська обл., Ірпінський р-н, Гостомельська селищна рада.	2 152 640,40
	811	15.07.08	ТОВ "ПІК "ІНТЕРЄВРОГРУП"	Майнові права на отримання коштів за договором відступлення права вимоги №ПБ01/07/13 від 01.07.2013 року (Платник - ТОВ "ДЕСПЕРАДО") (майнові права відсутні).	1 019 250,00
	1087	16.09.08	ТОВ "ПІК "ІНТЕРЄВРОГРУП"	Майнові права на отримання коштів за договором відступлення права вимоги №ПБ01/07/13 від 01.07.2013 року (Платник - ТОВ "ДЕСПЕРАДО") (майнові права відсутні)	994 680,00
	384	31.03.08	ТОВ "ПІК "ІНТЕРЄВРОГРУП"	Земельна ділянка площею 5,9536 га, кадастровий №3222484800:03:012:0007, місцезнаходження: Київська обл., Києво-Святошинський р-н, Мироцька сільська рада. Під заставою в НБУ.	15 506 675,10
	538	07.05.08	ТОВ "АЛЕПРИМ"	12 земельних ділянок (призначення: для ведення особистого селянського господарства) заг. пл. 51,0857 га, кадастровий №3210945900:01:089:0137, №3210945900:01:089:0138, №3210945900:01:089:0139, №3210945900:01:089:0140, №3210945900:01:089:0135, №3210945900:01:089:0141, №3210945900:01:089:0120, №3210945900:01:089:0123, №3210945900:01:089:0124, №3210945900:01:089:0131, №3210945900:01:089:0129, №3210945900:01:089:0127, місцезнаходження: Київська обл., Ірпінський р-н, Гостомельська селищна рада. Під заставою в НБУ.	23 413 854,87
	1084	16.09.08	ТОВ "АЛЕПРИМ"	2 земельні ділянки заг. пл. 0.7506 га, кадастровий №3210945900:01:089:6359, №3210945900:01:089:6036, місцезнаходження: Київська обл., Ірпінський р-н, Гостомельська селищна рада. Під заставою в НБУ.	1 955 003,40
	817	15.07.08	ТОВ "ВАЛЕОМЕД"	Арматура 18-22 в кількості 230 тон, титанова губка ТГ-100 в кількості 28 тон, титанова губка ТГ-110 в кількості 30 тон, титанова губка ТГ-Тв в кількості 29 тон. Місцезнаходження: Харківська обл., м. Куп'янськ. (майно відсутнє).	4 407 878,05
	852	22.07.08	ТОВ "ВАЛЕОМЕД"	Титанова губка ТГ-90 в кількості 40 тон, титанова губка ТГ-120 в кількості 30 тон, титанова губка ТГ-130 в кількості 30 тон, титанова губка ТГ-150 в кількості 30 тон, електроди АНО-21 в кількості 470 тон. Місцезнаходження: Харківська обл., м. Куп'янськ.(майно відсутнє).	13 536 244,27
	1030	02.09.08	ТОВ "ВАЛЕОМЕД"	Нежитлове приміщення - м'ясопереробний цех з підвалом заг. пл. 12759,2 кв.м. Місцезнаходження: Чернігівська область, м. Прилуки, вул. Дружби народів, буд. 34	3 636 555,60
				Всього по лоту № 28:	112 385 677,05
29	929	07.08.08	ТОВ "ГЛОБАЛ СОЛЮШЕНЗ"	11 земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства загальною площею 3.3419 га, кадастровий №3210945900:01:089:6052, 3210945900:01:089:6025, 3210945900:01:089:6089, 3210945900:01:089:6091, 3210945900:01:089:6107, 3210945900:01:089:6358, 3210945900:01:089:6361, 3210945900:01:089:6360, 3210945900:01:089:6251, 3210945900:01:089:6368, 3210945900:01:089:6363. Місцезнаходження: Київська обл., Ірпінський р-н, Гостомельська селищна рада.	2 796 595,20

Лот № 27 виставляється до продажу на повторні відкриті торги з уцінкою 30%. Лот № 29 виставляється до продажу на повторні відкриті торги. Лот № 28 виставляється до продажу на повторні відкриті торги з уцінкою 10%.

Умови продажу:

1. Учасниками відкритих торгів (аукціону) можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).

2. Відкриті торги (аукціон) проводяться відповідно до Правил проведення аукціонів в електронній формі з продажу активів банків, щодо яких Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації, та Регламенту організації та проведення торгів на електронному майданчику Української універсальної біржі.

3. Крок аукціону - 1% від початкової ціни лота.

4.Учасники аукціону сплачують:

- реєстраційний внесок - 689 (шістсот вісімдесят дев'ять) гривень 00 копійок (в т.ч. ПДВ) на поточний рахунок Української універсальної біржі №26000000001643 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707.

- гарантійний внесок - 10 % від початкової ціни продажу за окремим лотом (без ПДВ) на поточний рахунок Української універсальної біржі №26007000000380 в ПАТ "КРЕДІ АГРІКОЛЬ БАНК", МФО 300614, код ЄДРПОУ 25158707.

5. Витрати по організації та проведенню аукціону покладаються на покупця (переможця аукціону), який в момент подання заяви на участь в аукціоні укладає договір про умови участі в аукціоні з Виконавцем, і складають 3% від ціни продажу лоту.

6. Переможець аукціону укладає договір відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами забезпечення виконання зобов'язань протягом "10" календарних днів з дати повної сплати за придбане на аукціоні майно. Переможець аукціону сплачує в безготівковій формі кошти за придбане на аукціоні майно за вирахуванням суми гарантійного внеску на розрахунковий рахунок Замовника № 32074106701024 в операційному Департаменті Національного банку України, код (МФО) 300001, отримувач - Банк "Демарк", код ЄДРПОУ 19357516, протягом "5" робочих днів з дати підписання протоколу аукціону. Гарантійний внесок, сплачений переможцем аукціону, зараховується до ціни продажу майна, що підлягає сплаті.

Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на аукціоні, можна щодня, крім вихідних днів, з 10.00 до 16.00 за їх місцезнаходженням, передньо зателефонувавши за телефоном (050) 465-55-44.

Час початку аукціону: о 10 год. 00 хв. 12.01.2016 року

Місце проведення аукціону (у формі електронних торгів): www.uub.com.ua.

Прийом заяв на участь в аукціоні проводиться за адресою: м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 55, к. 413 та закінчується 04.01.2016р. о 17 год. 00 хв.

Бажаючим придбати активи звертатися до служби з організації аукціону: м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 55, к. 413, тел. (044) 278-04-27, щоденно, крім вихідних, з 09.00 до 17.00.

ДЕНЬ

№ 242 (6246) СЕРЕДА, 23 ГРУДНЯ 2015

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, подекуди невеликий дощ. Вітер північно-західний і західний, 7—12 м/с, вночі, крім західних областей, пориви 15—20 м/с. Температура вночі 1—6 градусів тепла, у Карпатах близько 0. Вдень 5—10 вище нуля, у західних областях і Криму до 12, у Карпатах 1—6 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 ГРУДНЯ

1873. Засновано Літературне товариство імені Тараса Шевченка (нині — Наукове товариство імені Т. Г. Шевченка). **1898.** Народився Федір Артеменко — полковник Армії УНР, згодом легендарний отаман Орлик — найвідоміший на Київщині отаман часів Української революції (1917—1921). **1947.** 1 січня в Радянському Союзі оголосили вихідним днем. **1953.** Під час спеціального засідання Верховного суду СРСР винесено смертний вирок міністру внутрішніх справ СРСР, маршалу Лаврентію Берії, звинуваченому в змові з метою одноосібного захоплення влади. **1993.** Народився Андрій Струсь — солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2015, посмертно).

У НОМЕР

В очікуванні мінського дива

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На жаль, угоди, підписані в Мінську в лютому 2015 року, не виконали свого завдання. Самого лише бажання України повернути мир на схід і виконання фактично в односторонньому порядку взяті на себе зобов'язання виявилося замало. Росія, яка виконує на мінському процесі роль не відповідача, а порадника й модератора представників так званих «ДНР/ЛНР», яких вона таки посадила за стіл переговорів всупереч цивілізаційним нормам дипломатії, по суті, зірвала його. Обман, шантаж, підміна понять, маніпуляції, відверта брехня — усі ці інструменти гібридної війни було випробувано нашими візаві протягом року. Їхня мета — не мир на Донбасі, а дестабілізація всіма можливими способами, щоб змусити Київ таки підкоритися Москві. Рубікон, який не може перейти, — вибори на тимчасово окупованій території за правилами Кремля (без українських партій, ЗМІ і під дулами російських автоматів). З самого початку порядок дій був інший: припинення вогню, відведення озброєння, виведення військ РФ, відновлення контролю над кордоном, а вже потім — волевиявлення за українськими законами, а згодом й амністія. Правила гри змінювалися на ходу. І от уже великий комбінатор вимагає «зранку гроші, ввечері стільці»... Водночас змінюється й риторика групи європейської підтримки. Від нас вимагають змінити Конституцію на догоду «свобод» квазіутворень і взяти їх на повне забезпечення з повноцінним правом голосу. А що цьому голосу говорити, підкаже російський суфлер. Паралельно з «перевиконанням плану» з черговості виконання пунктів початкових Мінських угод під новорічну ялинку європейські присяжні засідателі готують свій «неофіційний документ» про амністію бойовиків. Нас відкрито й у дуже грубій формі «примушують» до миру. При цьому заявляючи на всіх рівнях, що альтернативи цьому формату немає. А отже, пролонгація домовленостей неминуча й наступного року для того, щоб дати можливість Путіну домогтися стратегічної мети політичної окупації України. Судячи з того, що відбувається, гра йде в одні ворота, а судді підсуджують гібридному фаворитові.

Під завісу Мінська-2 «матч смерті» триває. У зоні бойових дій активно відбувається передислокація сил супротивника, заходять російські «гумконвої», матеріалізується нібито відведена бронетехніка й артилерія забороненого калібру. А також триває супровідна гібридна інформкампанія — серед бойовиків так званої «ДНР» поширюють чутки про «наступ» Збройних Сил України. Щоправда, дату «операції» відсунуто на лютий. Раніше називалися строки кінець грудня 2015-го — початок січня 2016-го, повідомляє група «ІС». Паралельно ескалації конфлікту на Донбасі з боку бойовиків ватажки «ДНР» дали розпорядження місцевим ЗМІ підготувати й поширити телесюжети з постановочними (фейковими) зйомками, які б демонстрували нібито здійснені силами АТО обстріли з важких озброєнь житлових кварталів Донецька. «Серед обов'язкових вимог до фейкових сюжетів — демонстрація зруйнованих житлових будинків, інфраструктури міста, тіла загиблих мирних мешканців», — зазначає координатор «ІС» Дмитро Тимчук.

І це «жу» неспроста. Не виключено, що всупереч логіці проведення наступальних операцій російсько-терористичні угруповання знову готуються розпалити на Донбасі спекотну зиму...

Учора в штабі АТО повідомили, що група бойовиків «ДНР» із бронетехнікою зайняла селище Комінтернове (Донецька область), яке належить до «сірої зони». «Вони зайняли позиції. Ми проінформували СММ ОБСЄ і Спільний центр з контролю і координації. Ми налаштовані вирішити цей інцидент дипломатичним шляхом», — сказав керівник прес-центру штабу АТО Олексій Мазепа.

Ольга ВАУЛІНА.

Експорт — одна з найважливіших справ бізнесу

У Донецькій торгово-промисловій палаті відбулася презентація проекту Центру експорту Export-UA «Створення умов для розвитку експортного потенціалу підприємства малого і середнього бізнесу Донецької області», що реалізується за підтримки Програми розвитку ООН в Україні та уряду Японії.

Відкриваючи зустріч, перший віце-президент Торгово-промислової палати України Михайло Непран сказав:

— Донбас працює, живе, розвивається, і Донбас має сьогодні хороші експортні перспективи. І такі проекти, як Центр експорту, спрямовані саме на те, щоб допомогти вітчизняному бізнесу вижити в нинішніх умовах і допомогти йому рухатися далі.

Владислав ЛЕОШКО.
Донецька область.
Фото прес-служби Донецької торгово-промислової палати.

Справа наліво: ***перший віце-президент ТППУ Михайло Непран, перший заступник керівника Донецької обласної ВЦА Євген Вілінський, президент ДТПП Ельвіра Севостьяненко під час відкриття Центру експорту.***

Презентували виставку студії–клубу «Слов'яни»

У художньому музеї Краматорська відбулося відкриття виставки робіт майстрів декоративно-вжиткового мистецтва студії-клубу «Слов'яни» відділу культури і туризму Слов'янської райдержадміністрації **(на знімку).**

Цю студію було створено 2006 року, вона налічує 53 учасників, одинадцять із яких мають звання майстра сучасного декоративно-вжиткового мистецтва. 2010 року студії-клубу було присвоєно звання «народний аматорський колектив».

Члени колективу працюють в області живопису і декоративно-вжиткового мистецтва: вишивка, в'язання, бісероплетіння, флористика, розпис, художня обробка каменю, кераміки, створення ляльок. Художники й народні умільці беруть активну участь у всеукраїнських, регіональних, міських і районних виставках, фестивалях і конкурсах, таких як «Мальовнича Україна» (Київ, 2010—2013 рр.), «Парад вишиванок» (Київ, 2013—2014 рр.), «Печенізьке поле» (Печеніги Харківської області, 2009—2012 рр.), «Бахмутський шлях» (Артемівськ, 2009—2013 рр.), «Петриківський дивосвіт» (Петриківка Дніпропетровської області, 2010—2012 рр.) тощо. Персональні виставки членів клубу відбуваються по всій країні і за її межами. Урочистості супроводжувалися виступами творчих колективів.

Вл. інф.
Фото прес-служби Донецької обласної ВЦА.

Пам'ятаємо і пишаємося

З ПОШТИ

Десятки земляків-запоріжців захищають державний суверенітет і територіальну цілісність України. Учасники антитерористичної операції чесно і добросовісно виконують конституційний обов'язок. Немало їх відзначено орденами «За мужність», іншими нагородами.

Серед нагороджених — солдат Державної прикордонної служби Олександр Галенко, полковник міліції Олександр Панченко — обидва з Новоукраїнки, солдат Державної прикордонної служби Олексій Циганков із Шевченківського (посмертно). Олександр Панченко був командиром спеціальної роти міліції, що протистояла банді бойовиків Гіркіна в районі Слов'янська і Краматорська. Орден йому вручив особисто Президент України на священній землі острова Хортиці. Олексій Циганков разом із прикордонниками охороняв узбережжя Азовського моря. Неподалік Новоазовська прикордонники прийняли бій із порушниками рубежу. Тоді Олексій отримав смертельне поранення. На жаль, медики нічим не змогли допомогти. У тому самому бою поранили Олександра Галенка. Його життя врятували лікарі. Орден воїну вручили у госпіталі. Потім допомагали всім селом. Після лікування Олександр знову повернувся на службу. Демобілізували його у 2015 році.

Серед земляків-орденоносців — Володимир Гнатуша, нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно). Він був добровольцем у 79-й аеромобільній бригаді. Частина, де служив земляк, потрапила під удари «Градів» під селом Зеленопілля на Луганщині. Загинуло 19 військових, 93 отримали поранення. Щоб ідентифікувати тіла бійців, довелося провести ДНК-експертизу. Водія тягача 55-ї артилерійської бригади Олексія Аванесяна зі Смирнового у бою під Старобешевим було важко поранено. Кілька місяців лікувався у госпіталі. Там і вручили йому орден «За мужність». Микола Шумейко із Куйбишевого загинув у Іловайському котлі наприкінці серпня 2014 року. Та поховали героя у рідному селищі лише 1 березня 2015 року. Тіло бійця не могли розпізнати, тому нашого земляка було поховано на Кушугумському кладовищі як невідомого. На результати генетичної експертизи чекали довгий час. Але дива не сталося. За особисту відвагу Миколу Шумейка посмертно нагороджено орденом «За мужність». Відзнаку вручили батькам.

Зустріч Віталія Бандурка. 2015-й рік.

Під час бойових дій наш земляк Віталій Бандурко отримав поранення. Він був серед «кіборгів», які захищали донецький аеропорт. Потім його частині довелося стримувати бойовиків та найманців за Волновахою, під Гранітним, поблизу Щастя, в інших гарячих точках нашого сходу. У вересні 2015 року стало відомо, що Віталія Бандурка нагороджено орденом «За мужність».

На фасадах Шевченківської школи, Куйбишевської ЗОШ «Інтелект» і Куйбишевського професійного аграрного ліцею урочисто відкрито меморіальні дошки на честь Олексія Циганкова, Володимира Гнатуші і Миколи Шумейка. Вони усі навчалися у ліцеї. Нещодавно двом вулицям райцентру присвоїли імена Володимира Гнатуші і Миколи Шумейка. Земляки не забувають подвиги захисників України. На меморіалі Слави споруджено пам'ятний знак загиблим героям-землякам — учасникам АТО. Поряд — бюсти захисників старшого покоління — десяти Героїв Радянського Союзу і трьох повних кавалерів ордена Слави, що боронили рідну землю у роки Другої світової війни.

Костянтин ПРИЧИНЕНКО.
Куйбишевський район Запорізької області.
Фото автора.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Людмила ОПАНАСЕНКО, Юлія ПОТАПЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк:
ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91
poliprint@ukr.net

Зам. 5868

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

